

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2093 z dnia 15 listopada 2017 r. kończące dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, oraz kończące rejestrację tego przywozu wprowadzoną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/272 1
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2094 z dnia 3 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 795/2014 w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2017/32) 11
- ★ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2095 z dnia 3 listopada 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/2017/34) 22

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Komisji (UE) 2017/2096 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniająca załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹⁾ 24

DECYZJE

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2097 z dnia 3 listopada 2017 r. w sprawie metodologii obliczania wysokości sankcji za naruszenia wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2017/35) 31

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/2098 z dnia 3 listopada 2017 r. w sprawie aspektów proceduralnych dotyczących nakładania środków korygujących w związku z niezastosowaniem się do rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2017/33) 34
-

III *Inne akty*

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 35/17/COL z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie przyznania Norwegii odstępstwa dotyczącego oczyszczalni ścieków komunalnych Ladehammeren w aglomeracji Trondheim i uchylecia decyzji nr 725/07/COL [2017/2099] 38

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2093

z dnia 15 listopada 2017 r.

kończące dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, oraz kończące rejestrację tego przywozu wprowadzoną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/272

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1331/2011⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 71,9 % na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej („SSSPT”) z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) w odniesieniu do wszystkich innych przedsięwzięć niż te wymienione w art. 1 ust. 2 oraz w załączniku 1 do tego rozporządzenia.
- (2) Środki te będą zwane „obowiązującymi środkami”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie zwane „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wszczęcie dochodzenia na wniosek

- (3) W dniu 3 stycznia 2017 r. Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej (Defence Committee of the Seamless Stainless Steel Tubes Industry of the European Union) („wnioskodawca”) złożył wniosek do Komisji Europejskiej w sprawie dochodzenia dotyczącego obejścia środków, wskazując, że środki antydumpingowe wprowadzone wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z ChRL były obchodzone poprzez przeładunek w Indiach.
- (4) We wniosku przedstawiono dowody *prima facie* potwierdzające, że w następstwie wprowadzenia obowiązujących środków nastąpiła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z ChRL i Indii do Unii, której przyczyną wydaje się wprowadzenie obowiązujących środków. Rzekomo nie było innej wystarczającej racjonalnej przyczyny ani uzasadnienia tej zmiany niż wprowadzenie obowiązujących środków.
- (5) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Indii nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 20.12.2011, s. 6.

- (6) Istnieją również dowody wskazujące, że SSSPT wysyłane z Indii były sprzedawane po cenach dumpingowych w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym dla produktu podobnego.
- (7) Ustaliwszy, po poinformowaniu państw członkowskich, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* pozwalające na wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 rozporządzenia podstawowego, Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/272⁽¹⁾ („rozporządzenie wszczynające”).
- (8) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w rozporządzeniu wszczynającym nakazano również organom celnym w Unii rejestrowanie przywozu SSSPT wysyłanych z Indii.

1.3. Dochodzenie

- (9) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL i Indii, producentów eksportujących i przedsiębiorstwa handlowe w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przedstawicieli przemysłu unijnego. Kwestionariusze rozesłano do producentów/eksporterów w ChRL i Indiach, którzy są znani Komisji lub którzy zgłosili się w terminie określonym w motywie 15 rozporządzenia wszczynającego. Kwestionariusze wysłano również do importerów w Unii.
- (10) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Odbyło się kilka przesłuchań z udziałem wnioskodawcy, w tym jedno przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (11) Zgłosiło się dwadzieścia dziewięć przedsiębiorstw z Indii, jedno przedsiębiorstwo z ChRL, dziewięciu niepowiązanych importerów, dwóch powiązanych importerów, jeden pośrednik i pięciu producentów unijnych.
- (12) Dwadzieścia jeden przedsiębiorstw indyjskich przesłało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i złożyło wnioski o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Komisja przeanalizowała osobno wszystkie wnioski o zwolnienie. Wizyty weryfikacyjne zostały przeprowadzone na terenie czternastu przedsiębiorstw, które były znaczącymi eksporterami do Unii lub które, w oparciu o wstępną analizę ich odpowiedzi, spełniały warunki kwalifikowalności do możliwego zwolnienia na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (14) Czterech niepowiązanych importerów w Unii i jeden chiński producent eksportujący niepowiązany z żadnym z producentów indyjskich przedłożyli odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (15) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw w Indiach:
  - Arvind Pipes & Fittings Industries Private Limited,
  - ASR Mettech Private Limited,
  - Chandan Steel Limited,
  - Heavy Metal and Tubes Limited,
  - Krystal Steel Manufacturing Private Limited,
  - Maxim Tubes Company Private Limited,
  - MBM Tubes Private Limited,
  - Patels Airflow Limited,
  - Ratnamani Metals & Tubes Limited,
  - Remi Edelstahl Tubulars Limited,
  - Sandvik Asia Private Limited,

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 17.2.2017, s. 64.

- Suraj Limited,
- Tubacex Prakash India Private Limited,
- Universal Stainless.

1.4. Okres objęty dochodzeniem

- (16) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 30 września 2016 r. (zwany dalej „okresem objęty dochodzeniem”). Za okres od dnia 1 października 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. („okres sprawozdawczy”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania ewentualnego osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków i występowania dumpingu.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (17) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie:
- ewentualne zmiany w strukturze handlu między państwami trzecimi (Indie i ChRL) a Unią,
  - wynikanie tych zmian z praktyki, procesu lub prac niemających innych racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem,
  - istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu podobnego, oraz
  - istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych dla produktu podobnego, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (18) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, jest SSSPT: niektóre przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej (inne niż z zamocowanymi łącznikami, odpowiednie do przesyłania gazów lub cieczy, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty postępowaniem”). Jest on obecnie objęty kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 22 00, ex 7304 24 00, ex 7304 41 00, ex 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00. Jest to produkt, w odniesieniu do którego obecnie obowiązujące środki mają zastosowanie.
- (19) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak produkt objęty postępowaniem określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, objęty obecnie tymi samymi kodami CN, co produkt objęty postępowaniem.
- (20) Dochodzenie wykazało, że SSSPT wywożone do Unii z ChRL oraz SSSPT wysyłane z Indii do Unii posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem należy je uważać za produkty podobne w znaczeniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Poziom współpracy

- (21) Poziom współpracy ze strony eksportujących producentów w Indiach był bardzo wysoki. 21 współpracujących producentów reprezentowało 92 % łącznego przywozu SSSPT z Indii do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (22) Czternaście zweryfikowanych przedsiębiorstw reprezentowało 91 % łącznego wywozu przedsiębiorstw współpracujących i 84 % łącznego przywozu SSSPT z Indii do Unii.
- (23) Art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zastosowano do jednego współpracującego producenta eksportującego z Indii w zakresie, w jakim nie dostarczył on informacji koniecznych do wiarygodnej oceny działalności jego przedsiębiorstw powiązanych. W związku z powyższym wykorzystano najlepsze dostępne fakty w celu uzupełnienia danych przedłożonych przez to przedsiębiorstwo, aby Komisja dysponowała wiarygodnymi danymi niezbędnymi do oceny jego przywozu i wywozu do Unii.

- (24) W ChRL poziom współpracy producentów/eksporterów był niski, ponieważ tylko jeden producent eksportujący przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ustalenia dotyczące wywozu SSSPT z ChRL do Unii i z ChRL do Indii musiały zatem zostać poczynione na podstawie danych Eurostatu i chińskich statystyk handlowych.

2.4. Charakter rzekomej praktyki, procesu lub prac związanych z obchodzeniem środków

- (25) Rzekome obchodzenie środków opisane we wniosku pojawia się na etapie produkcji. Produkcja SSSPT charakteryzuje się dwoma istotnymi etapami: formowanie na gorąco i formowanie na zimno.
- (26) Pierwszy etap jest zazwyczaj realizowany na dwa sposoby: albo poprzez wyciskanie albo dziurowanie na gorąco.
- (27) W wyniku tego procesu uzyskiwana jest rura formowana na gorąco, będąca produktem pośrednim, który wymaga dalszej obróbki przed końcowym zastosowaniem, z wyjątkiem niektórych rur formowanych na gorąco wytwarzanych w procesie wyciskania na gorąco.
- (28) Wnioskodawca stwierdził, że SSSPT wywożone przez ChRL do Indii były rurami formowanymi na zimno. To twierdzenie zostało poparte chińskimi statystykami eksportowymi oraz założeniem, zgodnie z którym producenci w ChRL stosują proces dziurowania na gorąco, po którym rury muszą niezwłocznie i obowiązkowo przejść obróbkę na zimno.
- (29) Chińskie statystyki eksportowe faktycznie wykazały, że prawie wszystkie wywożone SSSPT zostały zgłoszone jako formowane na zimno, jednak przy przywozie do Indii tylko 2 % tych produktów zgłoszono jako formowane na zimno.
- (30) Ta rozbieżność może zostać wyjaśniona systemem zwrotu VAT stosowanym przez ChRL, w którym SSSPT formowane na zimno korzystają z 13 % zwrotu VAT w porównaniu z 9 % zwrotem w przypadku rur formowanych na gorąco.
- (31) Weryfikacja potwierdziła, że indyjscy producenci kupowali prawie wyłącznie rury formowane na gorąco i przeprowadzali formowanie na zimno w Indiach.
- (32) W toku dochodzenia potwierdzono także, iż rury formowane na gorąco mogą być łatwo transportowane przed przeprowadzeniem formowania na zimno.
- (33) W dochodzeniu wykazano, że formowanie na zimno dokonywane w Indiach znacząco modyfikuje produkt i nieodwracalnie zmienia jego podstawowe właściwości. Podczas tego procesu zmianie ulega rozmiar produktu oraz jego fizyczne, mechaniczne i metalurgiczne właściwości.

2.5. Zmiana struktury handlu

- (34) W tabeli 1 przedstawiono rozwój przywozu SSSPT z ChRL i Indii do Unii oraz rozwój indyjskiego przywozu z ChRL w okresie objętym dochodzeniem:

Tabela 1

Przywóz SSSPT w okresie objętym dochodzeniem (tony metryczne)

	Rok kalendarzowy							Okres sprawozdawczy
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Unijny przywóz z ChRL	17 094	20 841	15 279	4 181	2 437	1 804	1 951	2 317
Unijny przywóz z Indii	5 173	6 401	7 601	11 572	13 531	17 230	18 911	19 845
Chiński wywóz do Indii	23 555	35 454	37 824	41 505	40 146	49 039	43 364	44 129

Źródło: Eurostat (COMEXT), chińskie statystyki handlowe.

- (35) Przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii znacząco zmniejszył się w okresie objętym dochodzeniem i wykazał gwałtowny spadek po wprowadzeniu środków w 2011 r.
- (36) Ten spadek przywozu z ChRL po wprowadzeniu środków został skompensowany przez wzrost przywozu z Indii w kolejnych latach.
- (37) Zmiany te odzwierciedlają zmianę w strukturze handlu między wyżej wymienionymi państwami i Unią. Indyjski przywóz z ChRL stopniowo zwiększał się w okresie objętym dochodzeniem, a jego największy wzrost nastąpił jeszcze przed wprowadzeniem środków.
- (38) Powyższe dane wskazują, że po wszczęciu pierwotnego dochodzenia w 2010 r. oraz po wprowadzeniu środków w grudniu 2011 r. przywóz SSSPT z Indii w dużym stopniu zastąpił przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii.

2.6. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (39) Komisja zbadała czy powyższa zmiana struktury handlu wynika z praktyki, procesu lub prac niemających innych racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem.

2.6.1. Analiza przywozu z ChRL do Indii

- (40) W poniższej tabeli wskazano przywóz indyjskich współpracujących przedsiębiorstw z ChRL w porównaniu z ich łączną sprzedażą i wywozem do Unii. Komisja zauważa, że dane te dotyczą przedsiębiorstw reprezentujących większość indyjskiego wywozu SSSPT do Unii, jak wyjaśniono w powyższym motywie 21.
- (41) Komisja uznała zatem te dane za w wystarczającym stopniu odzwierciedlające działalność właściwego przemysłu indyjskiego w zakresie wywozu do Unii.

Tabela 2

Indyjski przywóz z ChRL (przedsiębiorstwa współpracujące) wobec łącznej indyjskiej sprzedaży (tony metryczne)

	Rok obrotowy w Indiach							Okres sprawozdawczy
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Łączna indyjska sprzedaż (A)	19 367	27 431	32 684	32 547	36 881	42 217	36 245	39 061
Indyjski przywóz z ChRL (B)	7 852	15 146	14 284	17 465	18 246	21 914	17 313	19 640
Stosunek indyjskiego przywozu z ChRL do łącznej indyjskiej sprzedaży (C = B/A)	41 %	55 %	44 %	54 %	49 %	52 %	48 %	50 %
Indyjski wywóz do Unii (D)	4 252	6 631	9 697	12 759	14 715	19 090	16 825	18 581

Źródło: Odpowiedzi przedsiębiorstw współpracujących na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (42) Wzrost indyjskiego przywozu z ChRL był znacząco niższy od wzrostu unijnego przywozu z Indii. Między wszczęciem pierwotnego dochodzenia w 2010 r. a okresem sprawozdawczym, współpracujący indyjscy producenci eksportujący zwiększyli swój przywóz z ChRL z 15,1 do 19,6 tys. ton (+ 29 %) oraz swój wywóz do Unii z 6,6 do 18,6 tys. ton (+ 180 %).

- (43) W toku dochodzenia wykazano, że zmiany przywozu z ChRL były bliżej powiązane ze zmianami łącznej sprzedaży niż ze zmianami indyjskiego wywozu do Unii.
- (44) Gdy indyjski wywóz do Unii zaczął być główną siłą napędową sprzedaży, wywóz ten w sposób logiczny skorelowano ze wzrostem chińskiego przywozu. Ta sama sytuacja nastąpiłaby, gdyby sprzedaż zwiększyła się na rynku krajowym lub innym rynku eksportowym.
- (45) Pomimo tego, że udział wywozu do Unii w łącznej sprzedaży wzrósł z 25 % do 51 % w latach 2009–2010 (w okresie sprawozdawczym), stosunek chińskiego przywozu do łącznej indyjskiej sprzedaży utrzymywał się na niezmiennym poziomie wynoszącym około 50 %.
- (46) Sytuacja ta wyraźnie wskazuje, że indyjscy producenci stale korzystali z produktów pochodzących z ChRL oraz z innych źródeł, a nałożenie pierwotnych ceł nie miało na to żadnego znaczącego wpływu.

2.6.2. Analiza modelu biznesu

- (47) Model biznesu przedsiębiorstw reprezentujących większość wywozu do Unii nie zmienił się od czasu wprowadzenia ceł. Praktyka stosowana przez nie rozpoczęła się przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia wobec ChRL we wrześniu 2010 r.
- (48) Wystarczające ekonomiczne uzasadnienie tej praktyki istniało w okresie objętym dochodzeniem, a wskazywał na to fakt, iż wspomniane przedsiębiorstwa były rentowne przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia i pozostały rentowne do okresu sprawozdawczego oraz przez cały ten czas.
- (49) Ważne jest, by zauważyć, iż zdolność do produkowania rur formowanych na zimno wymaga znaczących inwestycji w aktywa trwałe, które podlegają amortyzacji przez wiele lat. Większość przedsiębiorstw było wyposażonych w niezbędne aktywa trwałe już przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia.

2.6.3. Wpływ środków obowiązujących w stosunku do chińskiego wywozu na indyjski wywóz do Unii

- (50) Średnia cena indyjskich SSSPT przywożonych do Unii przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia była 10 % niższa od ceny SSSPT przywożonych z ChRL. Po nałożeniu cła w wyniku pierwotnego dochodzenia, przywóz z Indii pozostał najtańszym źródłem przywozu na rynku unijnym. Komisja zauważa, że z uwagi na prawdopodobnie odmienną strukturę asortymentu produktów średnie ceny nie są bezpośrednio porównywalne. Dobrze odzwierciedlają one jednak poziom cen.
- (51) Po wprowadzeniu środków i znaczącym wzroście cen przywozu z ChRL popyt unijny stworzył naturalnie możliwości dla innych państw wywozu, z czego mogły skorzystać konkurencyjnie wycenione produkty indyjskie.
- (52) Nawet jeżeli udział wywozu do Unii wzrósł w okresie objętym dochodzeniem, rynek unijny był już przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia ważnym celem dla wywozu producentów indyjskich.
- (53) W związku z tym stwierdzono, że zmiana w strukturze handlu, o której mowa w rozdziale 2.3.3 powyżej, była podyktowana uzasadnionymi względami ekonomicznymi, innymi niż nałożenie ceł na przywóz SSSPT pochodzących z ChRL.

3. UJAWNienie USTALEŃ

- (54) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Wnioskodawca przedstawił dodatkowe informacje w swoich uwagach do ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (55) Wnioskodawca zakwestionował decyzję Komisji, by nie obejmować kontrolą jedyne współpracującego producenta chińskiego. Komisja nie sprawdziła danych dostarczonych przez współpracującego chińskiego producenta, ponieważ jego wywóz do Indii stanowił nieznaczną część wywozu z ChRL do Indii i nie wniosłby żadnej wartości dodanej do prowadzonego dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (56) Wnioskodawca twierdził, że Komisja pominęła fakt, że większość chińskiego wywozu do USA była zgłaszana jako produkty formowane na zimno. Komisja potwierdziła, że chiński wywóz do USA nie był objęty zakresem dochodzenia i że nie dostrzegła żadnego znaczenia chińskiego wywozu do USA dla bieżącej sprawy. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

- (57) W dalszej części wniosku wnioskodawca twierdził, że urządzenia produkcyjne używane przez niektórych producentów indyjskich umożliwiają im wytwarzanie produktów objętych dochodzeniem jedynie z wykorzystaniem rur formowanych na zimno. Kontrola zakładów produkcyjnych indyjskich producentów eksportujących wykazała, że są one w stanie produkować SSSPT wywożone do Unii z rur formowanych na gorąco. Argument ten został zatem odrzucony.
- (58) Wnioskodawca zakwestionował również wnioski Komisji dotyczące niezmienionego modelu biznesowego producentów eksportujących odpowiedzialnych za zdecydowaną większość wywozu do Unii. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wszystkie skontrolowane przedsiębiorstwa prowadzące wywóz do Unii w okresie sprawozdawczym (z wyjątkiem jednego producenta, który sprzedał niewielkie ilości produktu do Unii) rozpoczęły przedmiotową praktykę, a mianowicie przywóz rur formowanych na gorąco z ChRL i produkcję oraz sprzedaż SSSPT na rynku krajowym oraz z przeznaczeniem na wywóz, przed wszczęciem dochodzenia pierwotnego.
- (59) Wnioskodawca stwierdził również, że Komisja oparła swoje ustalenia na klasyfikacji przywozu z ChRL do Indii, przedstawionej z danymi dotyczącymi przywozu z Indii, a nie uwzględniając klasyfikację przedstawioną w danych statystycznych dotyczących chińskiego wywozu. Jak wskazano powyżej, chińskie statystyki przedstawiają wywóz rur formowanych na zimno, podczas gdy indyjskie statystyki przedstawiają przywóz rur formowanych na gorąco. Wnioskodawca stwierdził ponadto, że jeżeli Komisja powoływała się w swoich wnioskach na dane statystyczne dotyczące przywozu z Indii, powinna była stwierdzić obejście obowiązujących środków, ponieważ 45 % produktów podobnych przywożonych z ChRL do Indii w 2015 r. zostało zgłoszone jako rury przewodowe. Według wnioskodawcy żaden sposób przetwarzania, które mogłyby być prowadzone w Indiach, nie mogłyby zmienić miejsca pochodzenia tych rur na inne niż Chiny. Wreszcie wnioskodawca zauważył, że nie przeprowadzono dalszych badań, ani nie wyciągnięto wniosków w odniesieniu do dokładności danych w statystykach dotyczących indyjskiego przywozu.
- (60) Z powodu sprzecznych danych zawartych w chińskich statystykach wywozu i indyjskich statystykach przywozu Komisja nie oparła swoich ustaleń na tych danych statystycznych. W istocie, z uwagi na bardzo wysoki poziom współpracy, wnioski Komisji były oparte na zweryfikowanych informacjach przekazanych przez współpracujących producentów indyjskich. W dochodzeniu skupiono się na rzeczywistych danych dotyczących przedsiębiorstwa, potwierdzających charakter półproduktów, które docierają do indyjskich walcowni, stopień ich przetwarzania w tych walcowniach i ekonomiczne uzasadnienie dla tego rodzaju działalności.
- (61) W odniesieniu do przepisów prawa celnego dotyczących reguł pochodzenia Komisja zauważyła, że w dochodzeniu w sprawie obejścia środków uwzględniono prawo celne – choć nie oparto się wyłącznie na nim – w celu ustalenia, czy dochodzi do obchodzenia obowiązujących środków. Ponadto, wnioskodawca odnosi się wyłącznie do przywozu rur przewodowych z ChRL do Indii. Faktycznie, wielkość wywozu rur przewodowych z Indii do Unii jest o niemal 90 % niższa niż przywóz rur przewodowych z ChRL do Indii podawany przez wnioskodawcę. Jednakże w toku dochodzenia nie znaleziono żadnych dowodów na to, że ten ograniczony wywóz rur przewodowych z Indii do Unii był obchodzony w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wymienione wnioski zostały odrzucone.
- (62) Wnioskodawca zasugerował, że wniosek Komisji, iż indyjscy producenci kupowali prawie wyłącznie rury formowane na gorąco zostały wyciągnięty jedynie na podstawie ich zamówień. Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ wyciągnęła swoje wnioski w oparciu o wszystkie dostępne jej informacje, a nie tylko na podstawie zamówień. Podczas wizyty weryfikacyjnej w Indiach Komisja zbadała półfabrykaty materiałów wsadowych, a także proces produkcji i produkt gotowy każdego kontrolowanego producenta indyjskiego. Argument ten został zatem odrzucony.
- (63) Ponadto wnioskodawca zasugerował, że Komisja nie znalazła żadnego dowodu na to, że chińscy producenci nie dostarczali rur dziurawionych na gorąco, które były objęte pierwszym etapem formowania na zimno w ChRL, przy czym wnioskodawca utrzymuje, że kolejne przetworzenie w Indiach byłoby niewystarczające do nadania statusu pochodzenia. Z uwagi na niemal całkowity brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących Komisja poczyniła swoje ustalenia dotyczące etapu wykończenia półproduktów zakupionych w ChRL przez indyjskich producentów w oparciu o zweryfikowane informacje pochodzące od producentów indyjskich. Komisja nie znalazła dowodów na to, że zostały już one przetworzone na zimno w ChRL. Co więcej, charakter skontrolowanego indyjskiego procesu produkcji (w tym zdolności do formowania na zimno) i gotowość chińskich producentów do dostarczania formowanych na gorąco rur stanowiących półprodukt do Indii, przeczą tezie stawianej przez wnioskodawcę.
- (64) Ponadto, nawet gdyby uzasadnione było twierdzenie wnioskodawcy, że niektóre rury stanowiące półprodukty dostarczone do Indii zostały poddane ograniczonemu przetworzeniu na zimno w ChRL, to takie przetwarzanie miałyby ograniczony wpływ na prace prowadzone w Indiach. W istocie, jak wskazano powyżej, Komisja stwierdziła, że wszyscy skontrolowani producenci eksportujący w Indiach dokonywali znaczącego przetworzenia w Indiach, i ustaliła uzasadnienie ekonomiczne dla takiej działalności. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższe argumenty.

- (65) Ponadto wnioskodawca dostarczył sprawozdanie dotyczące jednego producenta indyjskiego, w którym stwierdzono, że niektóre rury przywożone przez tego producenta z ChRL jako formowane na gorąco musiały być formowane na zimno, ponieważ nie mogą być wytwarzane w procesie walcowania na gorąco w poprzecznej walcarni dziurującej. Sprawozdanie opiera się na szczegółowym sprawozdaniu dotyczącym przywozu z ChRL tego jednego producenta indyjskiego.
- (66) Komisja zauważyła, że twierdzenie ogranicza się do rur otrzymanych w procesie dziurawienia na gorąco. Producenci chińscy stosują jednak zarówno proces dziurawienia na gorąco, jak i proces wyciskania na gorąco. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że indyjscy producenci eksportujący dokonują przywozu zarówno rur dziurawionych, jak i wyciskanych. W związku z tym twierdzenie to nie odnosi się do możliwości, że rury przywożone przez tę konkretną indyjską walcownię były wyciskane na gorąco. Ponadto dane statystyczne dotyczące przywozu dokonywanego przez tego konkretnego producenta zostały przedłożone Komisji dopiero po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, nie mogły więc zostać zweryfikowane. Argument ten został zatem odrzucony.
- (67) Wnioskodawca przedstawił potwierdzenie przesłane pocztą elektroniczną od dwóch wybranych producentów eksportujących w ChRL, którzy odmówili dostarczenia rur dziurawionych na gorąco i byli gotowi zaoferować jedynie rury formowane na zimno.
- (68) Po pierwsze, biorąc pod uwagę dużą liczbę producentów eksportujących w ChRL (w toku pierwotnego dochodzenia współpracowało 31 grup producentów eksportujących), nie można wyciągać wniosków z informacji dostarczonych przez dwóch z nich. Po drugie, Komisja zauważyła, że nie ma to związku z pytaniem, czy indyjscy producenci eksportujący są zdolni do wytwarzania produktu, który wywożą do Unii, lecz jedynie ujawnia politykę sprzedaży tych dwóch chińskich producentów eksportujących. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (69) Wnioskodawca stwierdził, że nie ma w Indiach walcarki dziurującej zdolnej do produkcji rur dziurawionych na gorąco o średnicy ponad 4 cali oraz zauważył, że kwestia ta nie została zbadana przez Komisję.
- (70) Komisja zauważyła, że SSSPT wywożone przez indyjskich producentów eksportujących do Unii mogą być produkowane z rur formowanych na gorąco pochodzących zarówno z Indii, jak i z ChRL. Sprzęt dostępny indyjskim producentom eksportującym pozwala im na obrabianie na zimno formowanych na gorąco rur z Chin o średnicy powyżej 4 cali. Argument ten został zatem odrzucony.
- (71) Wnioskodawca podważył wniosek Komisji dotyczący znaczącego przetworzenia w motywie 33 powyżej, w którym Komisja opisała w jaki sposób formowanie na zimno powoduje nieodwracalne zmiany zasadniczych charakterystyk wyrobu i stwierdził, że koszt przetworzenia nie jest znaczący.
- (72) Komisja w pierwszej kolejności zauważyła, że wnioskodawca nie zakwestionował, że w trakcie procesu formowania na zimno produkt zmienia swoje wymiary oraz właściwości fizyczne, mechaniczne i metalurgiczne. W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że ustalenie nieobchodzenia środków na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego opierało się w niniejszej sprawie na istnieniu wystarczającej racjonalnej przyczyny i ekonomicznego uzasadnienia dla działalności związanej z przetwarzaniem prowadzonej w Indiach. W związku z tym nie było konieczne dokonanie oceny ilościowej kosztów przetworzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (73) Wnioskodawca wskazał, że Komisja nie wzięła pod uwagę, że większość przywozu do Unii z Indii przed wprowadzeniem środków wobec ChRL była dokonywana przez spółkę zależną jednego z producentów unijnych i zaproponował, aby Komisja dostosowała tabelę 1 poprzez odliczenie tego przywozu, co doprowadziłoby do wykazania gwałtowniejszego wzrostu przywozu z Indii po wprowadzeniu środków. Wnioskodawca stwierdził również, że gdyby Komisja wyłączyła ten wywóz, Unia nie mogłaby być uznana za ważny rynek eksportowy dla indyjskich producentów eksportujących przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia.
- (74) Nawet gdyby wywóz do Unii zrealizowany przez wspomnianą spółkę zależną unijnego producenta w Indiach, który był zasadniczo stabilny w okresie objętym dochodzeniem, został wyłączony, nie zmieniłoby to oceny wzrostu wywozu z Indii do Unii. Istotnie, wywóz z Indii do Unii utrzymywał się na wysokim poziomie, co spowodowało zmiany w strukturze handlu wyjaśnione w motywach 36 i 37 powyżej. W odniesieniu do atrakcyjności rynku unijnego, Komisja odsyła do analizy, która miała miejsce podczas pierwotnego dochodzenia.
- (75) Wnioskodawca stwierdził ponadto, że w przeciwieństwie do ustalenia Komisji, że większość wzrostu indyjskiego przywozu z ChRL miała miejsce przed wprowadzeniem środków, wzrost indyjskiego przywozu z ChRL zbiegł się w czasie ze wszczęciem dochodzenia.

- (76) Pierwotne dochodzenie zostało wszczęte w dniu 30 września 2010 r. Ponieważ SSSPT są zwykle produkowane na zamówienie i nie są sprzedawane z magazynów, a także biorąc pod uwagę czas potrzebny na przesyłanie towarów z ChRL do Indii drogą morską, jest mało prawdopodobne, by wzrost chińskiego wywozu do Indii w latach 2009 i 2010 miał miejsce po wszczęciu dochodzenia. W każdym razie nie ma to wpływu na wnioski Komisji, że wzrost indyjskiego przywozu z Chin miał miejsce na długo przed wprowadzeniem środków, ani na wnioski wyciągnięte w motywach 37 i 38, że nastąpiła zmiana w strukturze handlu, co do której Komisja zgadza się z wnioskodawcą.
- (77) Wnioskodawca stwierdził również, że stosunek wywozu z Indii do Unii do przywozu z ChRL do Indii wzrósł w okresie objętym dochodzeniem. Odnosząc się do informacji zawartych w tabeli 2 powyżej, rzeczywiście należy stwierdzić, że wskaźnik ten (D/B) wzrósł z 54 % do 95 %. Jednakże przeciwnie do tego, co stwierdził wnioskodawca, nie świadczy to o zmianie w modelu działalności producentów indyjskich, a jedynie wskazuje na rosnące znaczenie rynku unijnego dla producentów indyjskich.
- (78) W celu ustalenia, czy model biznesu producentów indyjskich się zmienił, konieczne było przeanalizowanie ich działalności jako całości, a nie ograniczenie analizy do ich sprzedaży do Unii. Do celów takiej analizy Komisja wykorzystwała porównanie indyjskiego przywozu z ChRL z całkowitą sprzedażą w Indiach współpracujących przedsiębiorstw indyjskich. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (79) Wnioskodawca stwierdził również, że ciągnięcie na zimno nie jest procesem wymagającym znacznych inwestycji w aktywa trwałe i zwrócił się do Komisji z pytaniem, czy skontrolowała wykorzystanie zdolności produkcyjnych przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem aż do okresu sprawozdawczego.
- (80) Komisja faktycznie sprawdziła stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez współpracujących indyjskich producentów eksportujących, stwierdzając, że zdolność produkcyjna zasadniczo przekraczała rzeczywistą wielkość produkcji w całym okresie objętym dochodzeniem. Potwierdza to ustalenie, że większość przedsiębiorstw było wyposażonych w niezbędne aktywa trwałe już przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia, jak wskazano w motywie 49 powyżej. Ponadto Komisja stwierdziła, że wszyscy skontrolowani producenci eksportujący, którzy prowadzili wywóz do Unii w okresie sprawozdawczym, byli wyposażeni w walcarkę pielgrzymową i ją wykorzystywali. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument i podtrzymała swój wniosek w sprawie wymogu dotyczącego znaczących inwestycji, wskazany w motywie 49 powyżej.
- (81) W swoich uwagach dotyczących ustaleń zawartych w motywie 50, wnioskodawca porównał dane Eurostatu i odkrył, że średnia indyjska cena przywozu z Indii była wyższa od ceny wywozu z ChRL do 2014 r.
- (82) W motywie 50 Komisja dokonała porównania średnich cen w 2009 r. w oparciu o statystyki opublikowane w tabelach 4 i 17 rozporządzenia Komisji (UE) nr 627/2011⁽¹⁾, które wskazywały niższą cenę dla Indii. W każdym razie wnioskodawca nie kwestionuje, że indyjski przywóz stał się najtańszym źródłem przywozu na rynku unijnym po nałożeniu cła antydumpingowego na ChRL. W rezultacie wniosek ten również odrzucono.

4. ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA

- (83) W świetle powyższych ustaleń należy zakończyć obecne dochodzenie w sprawie obejścia środków.
- (84) W toku dochodzenia wykazano, że obróbka na zimno stanowi znaczące przetworzenie produktu oraz, że istnieje racjonalna przyczyna i ekonomiczne uzasadnienie inne niż unikanie cła w przypadku zmiany struktury handlu między ChRL, Indiami i Unią.
- (85) Warunki ustanowione w art. 13 ust. 1 odnoszące się do rozpatrzenia czy ma miejsce obchodzenie cła nie są zatem spełnione, a środki obowiązujące względem przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL nie powinny być rozszerzone na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Indii, niezależnie od tego, czy produkt ten jest zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii.
- (86) Rejestracja przywozu produktu objętego dochodzeniem, wysyłanego z Indii, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Indii, wprowadzona rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/272, powinna zostać zniesiona.
- (87) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje dochodzenie wszczęte rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/272 dotyczącym możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, obecnie objętych kodami CN ex 7304 11 00, ex 7304 22 00, ex 7304 24 00, ex 7304 41 00, ex 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00 (kody TARIC: 7304 11 00 11, 7304 11 00 19, 7304 22 00 21, 7304 22 00 29, 7304 24 00 21, 7304 24 00 29, 7304 41 00 91, 7304 49 10 91, 7304 49 93 91, 7304 49 95 91, 7304 49 99 91 i 7304 90 00 91) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, oraz poddającym ten przywóz rejestracji.

Artykuł 2

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/272.

Artykuł 3

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/272 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/2094**z dnia 3 listopada 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 795/2014 w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2017/32)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 3 ust. 1, art. 22 oraz art. 34 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W kwietniu 2012 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (Committee on Payment and Settlement Systems, CPSS) Banku Rozrachunków Międzynarodowych i komitet techniczny przy Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) opublikowały zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego⁽¹⁾. Komitet ds. Płatności i Infrastruktury Rynku (Committee on Payments and Market Infrastructures, CPMI), który zastąpił CPSS, oraz IOSCO opublikowały następnie wskazówki dotyczące tych zasad. Europejski Bank Centralny (EBC) podjął decyzję o wdrożeniu zasad CPSS-IOSCO oraz wskazówek do nich w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do systemów płatności o znaczeniu systemowym (*systemically important payment systems, SIPS*) w drodze rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28)⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) Rada Prezesów dokonała przeglądu stosowania tego rozporządzenia. Dokonując przeglądu, uwzględniono ustalenia pierwszej kompleksowej oceny SIPS. W wyniku tej oceny ustalono, że niektóre kwestie wymagają poprawy lub wyjaśnienia, a w kilku przypadkach, w celu zapewnienia wdrożenia najwyższych standardów nadzoru, zachodzi potrzeba wprowadzenia bardziej zasadniczych zmian.
- (3) Na potrzeby niniejszego rozporządzenia instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego mające dostęp do SIPS poprzez uczestników bezpośrednich, zgodnie z art. 35 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁽³⁾, powinny być traktowane jak uczestnicy pośredni.
- (4) W celu skutecznego ograniczenia ryzyka istotne jest utrzymanie jednoznacznego rozdziału pomiędzy funkcją operacyjną, funkcją zarządzania ryzykiem oraz funkcją audytu wewnętrznego, w tym poprzez powierzenie wykonywania tych funkcji różnym osobom. Ponadto, w przypadku operatorów SIPS spoza Eurosystemu, powinno się zapewnić, z zastrzeżeniem prawa krajowego, obecność niezależnego członka w składzie organu zarządzającego w celu zwiększenia jego efektywności. Z uwagi na fakt, że Eurosystem ma cele i obowiązki w zakresie polityki publicznej oraz ramy instytucjonalne zdefiniowane w Traktacie i Statucie Europejskiego Systemu Banków Centralnych, operatorzy SIPS Eurosystemu powinni być zwolnieni z tego wymogu.
- (5) Rada Prezesów dostrzegła ponadto potrzebę zapewnienia większej jasności w zakresie zadań organu zarządzającego operatora SIPS, które obejmują zatwierdzanie decyzji mających znaczny wpływ na profil ryzyka SIPS lub operatora SIPS oraz kluczowych dokumentów dotyczących ryzyka regulujących działanie SIPS.
- (6) Rada Prezesów zasadniczo uznała, że zachodzi potrzeba znacznej poprawy w zakresie ograniczania ryzyka płynności generowanego w systemach odroczonego rozrachunku netto (*deferred net settlement system, DNS*) poprzez zapewnienie skutecznego ograniczenia ryzyka płynności w przypadku wszystkich cykli, od momentu, w którym polecenie przelewu zostaje uwzględnione przy obliczaniu pozycji rozrachunkowych netto, a pozycja staje się widoczna dla uczestnika.
- (7) W celu umożliwienia płynnego funkcjonowania SIPS uczestnicy muszą mieć odpowiednie narzędzia służące do skutecznego zarządzania płynnością. Operator SIPS musi monitorować i ułatwiać gładki przepływ płynności na poziomie systemu, biorąc pod uwagę ekspozycję płynności każdego uczestnika.

⁽¹⁾ Dostępne na stronie internetowej Banku Rozrachunków Międzynarodowych pod adresem: www.bis.org.

⁽²⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2014/28) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

- (8) Operator SIPS dokonujący rozrachunku jednostronnych płatności w euro musi zapewniać dokonanie ostatecznego rozrachunku w pieniądzu banku centralnego. Z uwagi na fakt, że wymóg ten ma zastosowanie także wówczas, gdy oferowanie rozrachunku przez SIPS w pieniądzu banku centralnego jest sytuacją nadzwyczajną, operatorzy SIPS dokonujący rozrachunku płatności na rzecz innych SIPS powinni dołożyć wszelkich starań, aby umożliwić ostateczny rozrachunek nawet w takiej sytuacji.
- (9) W celu zapewnienia ochrony funduszy SIPS przed możliwymi stratami wynikającymi z prowadzenia działalności gospodarczej, aktywa utrzymywane przez operatora SIPS w celu pokrycia ogólnego ryzyka prowadzenia działalności gospodarczej powinny być odseparowane od aktywów utrzymywanych w celu prowadzenia bieżącej działalności gospodarczej. Ponadto należy dokonać rozróżnienia pomiędzy planem naprawczym oraz planem uporządkowanej likwidacji SIPS z jednej strony a planem kapitałowym SIPS z drugiej strony. Podczas gdy plan kapitałowy musi odzwierciedlać możliwość zgromadzenia kapitału, plan naprawczy i plan uporządkowanej likwidacji powinny zapewniać, aby w toku normalnego prowadzenia działalności fundusze dostępne na cele planu naprawczego i planu uporządkowanej likwidacji nie uległy obniżeniu do kwoty niższej niż kwota potrzebna do ich wdrożenia.
- (10) Zapewnianie skutecznego zarządzania ryzykiem operacyjnym jest procesem, który wymaga, aby polityki i procedury operacyjne były okresowo, a także zawsze w razie konieczności, testowane i poddawane przeglądowi, zwłaszcza w odpowiedzi na znaczne zmiany systemu. Dotyczy to szczególnie zarządzania ryzykiem cybernetycznym, które nabrało większego znaczenia od czasu publikacji rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28). W rozporządzeniu tym wskazano szczególne wymagania, które są istotne w celu ograniczenia ryzyka cybernetycznego.
- (11) Aby właściwy organ mógł skutecznie wykonywać swoje kompetencje nadzorcze, powinien być on wyposażony w dwa dodatkowe narzędzia. Po pierwsze, właściwy organ powinien być uprawniony do zażądania od operatora SIPS wyznaczenia niezależnego eksperta w celu przeprowadzenia dochodzenia lub niezależnego przeglądu działania danego SIPS. Ponadto powinien on mieć możliwość nakładania wymogów dotyczących rodzaju eksperta, jaki ma zostać wyznaczony, charakteru i zakresu sprawozdania, jakie ma zostać przedłożone, postępowania ze sprawozdaniem, w tym dostępu do niego i jego publikacji, a także ram czasowych jego przygotowania. Po drugie, zgodnie z zakresem obowiązków B (*Responsibility B*) zasad dotyczących infrastruktury rynku finansowego, o których mowa powyżej, właściwy organ powinien mieć możliwość dokonania czynności kontrolnych na miejscu lub wydelegowania tego zadania.
- (12) Podczas gdy środki korygujące mogą być nakładane tylko w odpowiedzi na naruszenia rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28), może dojść do sytuacji, w których korzystne jest wszczęcie procedury nałożenia takich środków na podstawie podejrzenia o niezastosowanie się do wymogów, zapewniające operatorowi SIPS możliwość wypowiedzenia się i przedstawienia wyjaśnień zanim naruszenie zostanie stwierdzone. Procedura nakładania środków korygujących powinna być określona w decyzji. Ponadto właściwy organ inny niż EBC powinien niezwłocznie powiadamiać EBC o zamiarze nałożenia środków korygujących.
- (13) W świetle ustaleń przeglądu dokonanego przez Radę Prezesów oraz w celu wdrożenia wskazówek odnośnie do zasad CPMI-IOSCO w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do SIPS, rozporządzenie (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) całkowita wielkość przetwarzanych płatności w euro stanowi przynajmniej jedną z poniższych wartości:

— 15 % całkowitej wielkości płatności w euro w Unii,

— 5 % całkowitej wielkości transgranicznych płatności w euro w Unii,

— udział w rynku w wysokości 75 % całkowitej wielkości płatności w euro na poziomie państwa członkowskiego, którego walutą jest euro;”;

b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Identyfikacji dokonuje się z częstotliwością roczną.”;

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzja przyjęta na podstawie ust. 2 pozostaje w mocy do czasu jej uchylenia. Przeglądy weryfikacyjne systemów płatności zidentyfikowanych jako SIPS przeprowadza się z częstotliwością roczną w celu zweryfikowania, czy nadal spełniają one kryteria, na podstawie których dokonano takiej identyfikacji.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operatorzy SIPS współpracują w sposób ciągły z właściwym organem i zapewniają zgodność prowadzonych przez siebie SIPS z wymogami określonymi w art. 3–21, w tym w zakresie ogólnej skuteczności ich zasad, procedur, procesów i ram. Ponadto operatorzy SIPS współpracują z właściwym organem w celu wspierania realizacji szerszego celu w postaci popierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych na poziomie systemowym.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) »system odroczonego rozrachunku netto« (*deferred net settlement system, system DNS*) – system, w odniesieniu do którego rozrachunek w pieniądzu banku centralnego odbywa się w ujęciu netto na koniec ustalonego wcześniej cyklu rozrachunkowego, np. na koniec lub w trakcie dnia operacyjnego;”;

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) »uczestnik bezpośredni« – podmiot prawny pozostający w stosunku umownym z operatorem SIPS, którego obowiązują odpowiednie zasady i procedury SIPS, który ma możliwość nadawania oraz otrzymywania poleceń przelewu w tym systemie;”;

c) dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) »uczestnik pośredni« – podmiot prawny niemający bezpośredniego dostępu do usług SIPS, którego zasadniczo nie obowiązują bezpośrednio odpowiednie zasady i procedury SIPS i którego polecenia przelewu są poddawane rozliczeniu, rozrachunkowi i ewidencji przez SIPS za pośrednictwem uczestnika bezpośredniego. Odpowiednie podmioty prawne ograniczają się do:

- (i) instytucji kredytowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (*);
- (ii) przedsiębiorstw inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**);
- (iii) przedsiębiorstw, których siedziba znajduje się poza Unią i których zadania odpowiadają zadaniom unijnych instytucji kredytowych lub unijnych przedsiębiorstw inwestycyjnych w rozumieniu ppkt (i) i (ii);
- (iv) organów władzy publicznej i przedsiębiorstw przez nie gwarantowanych oraz partnerów centralnych, agentów rozrachunkowych, izb rozliczeniowych i operatorów systemu w rozumieniu art. 2 lit. c), d), e) i p) dyrektywy 98/26/WE;
- (v) instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 4 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 (***) i art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE (****);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

(**) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1).

(***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

(****) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).”;

d) dodaje się pkt 40–44 w brzmieniu:

- „40) »niezależny dyrektor« – członka organu zarządzającego bez kompetencji wykonawczych, który nie ma relacji biznesowych, rodzinnych ani innych powiązań prowadzących do konfliktu interesów z SIPS lub operatorem SIPS, ich kontrolującymi udziałowcami, ich kadrą zarządzającą lub ich uczestnikami, i który nie miał takich powiązań w okresie dwóch lat poprzedzających członkostwo w organie zarządzającym;
- 41) »podmiot powiązany« – spółkę kontrolującą uczestnika, kontrolowaną przez niego lub będącą kontrolowaną wraz z uczestnikiem. Kontrolę nad spółką rozumie się jako a) utrzymywanie na własność, kontrolowanie lub posiadanie 20 % lub więcej klasy papierów wartościowych spółki dających prawo głosu; lub b) konsolidację spółki na cele sprawozdawczości finansowej;
- 42) »sytuacja nadzwyczajna« – zdarzenie, zjawisko lub okoliczności mogące potencjalnie prowadzić do utraty lub zakłócenia działań, usług lub funkcji SIPS, w tym do zakłócenia lub uniemożliwienia ostatecznego rozrachunku;
- 43) »zobowiązania finansowe« – zobowiązania prawne powstające w ramach SIPS pomiędzy uczestnikami lub pomiędzy uczestnikami a operatorem SIPS w następstwie wprowadzenia do tego SIPS poleceń przelewu;
- 44) »środki korygujące« – określone środki lub działania, niezależnie od ich formy, czasu trwania lub wagi, nakładane na operatora SIPS przez właściwy organ w celu usunięcia skutków niezastosowania się do wymogów wskazanych w art. 3–21 lub w celu zapobieżenia ponownemu niezastosowaniu się do nich.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator SIPS dysponuje skutecznymi i udokumentowanymi rozwiązaniami dotyczącymi zarządzania, ustanawiającymi jasne i bezpośrednie zależności w zakresie obowiązków i odpowiedzialności. Rozwiązania te podlegają udostępnieniu właściwemu organowi, właścicielom i uczestnikom. Operator SIPS przekazuje skrócone wersje wspomnianych dokumentów do wiadomości publicznej.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Skład organu zarządzającego zapewnia uczciwość zawodową oraz, z wyłączeniem SIPS Eurosystemu, odpowiednie połączenie umiejętności technicznych, wiedzy i doświadczenia, zarówno w zakresie SIPS, jak i w zakresie rynków finansowych w ogólności, co pozwala organowi zarządzającemu na wypełnianie przypisanych mu zadań i obowiązków. Jego skład uwzględnia także alokację kompetencji zgodnie z prawem krajowym. Z wyłączeniem SIPS Eurosystemu oraz jeżeli jest to dozwolone przez prawo krajowe, w składzie organu zarządzającego znajdują się członkowie bez kompetencji wykonawczych, w tym przynajmniej jeden niezależny dyrektor.”;

c) w ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organ zarządzający zapewnia funkcjonowanie trzech jasnych i skutecznych linii obrony (w postaci działalności operacyjnej, zarządzania ryzykiem i audytu wewnętrznego), które pozostają od siebie odseparowane, są wyposażone w odpowiednie kompetencje i zasoby, mają zapewnioną odpowiednią niezależność i odpowiedni dostęp do organu zarządzającego.”;

d) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Zatwierdzenia przez organ zarządzający wymagają decyzje mające znaczny wpływ na profil ryzyka SIPS oraz kluczowe dokumenty dotyczące ryzyka regulujące działania SIPS. Organ zarządzający dokonuje przynajmniej zatwierdzenia oraz rocznego przeglądu ram kompleksowego zarządzania ryzykiem, o których mowa w art. 5 ust. 1, ram dotyczących ryzyka operacyjnego oraz związanego z nimi planu ciągłości działania, o których mowa odpowiednio w art. 15 ust. 1 i art. 15 ust. 5, planu naprawczego i planu uporządkowanej likwidacji oraz planu kapitałowego, o których mowa odpowiednio w art. 5 ust. 4 i art. 13 ust. 6, ram dotyczących ryzyka kredytowego i ryzyka płynności, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1, ram dotyczących zabezpieczenia regulujących zarządzanie ryzykiem, o których mowa w art. 7, strategii inwestycyjnej SIPS, o której mowa w art. 14 ust. 4, a także ram dotyczących odporności cybernetycznej, o których mowa w art. 15 ust. 4 a.”;

4) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Operator SIPS definiuje kluczowe operacje i usługi SIPS. Identyfikuje on też szczególne scenariusze, które mogą stanąć na przeszkodzie niezagrażonemu wykonywaniu przez SIPS kluczowych operacji i świadczeniu kluczowych usług w ramach prowadzonej działalności, a także ocenia skuteczność wszystkich możliwości przeprowadzenia postępowania naprawczego oraz — z wyłączeniem SIPS Eurosystemu — przeprowadzenia uporządkowanej likwidacji. Operator SIPS dokonuje przeglądu kluczowych operacji i usług SIPS co najmniej raz do roku.

Na podstawie tej oceny przygotowuje on realistyczny plan naprawczy dla danego SIPS oraz — z wyłączeniem SIPS Eurosystemu — plan jego uporządkowanej likwidacji. Plan naprawczy oraz plan uporządkowanej likwidacji powinny zawierać m.in. merytoryczne podsumowanie kluczowych strategii naprawczych i strategii dotyczących uporządkowanej likwidacji, potwierdzenie kluczowych operacji i usług SIPS, a także opis środków potrzebnych do wdrożenia kluczowych strategii. W odpowiednich przypadkach operator SIPS przekazuje właściwym organom informacje wymagane w celu zaplanowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Ryzyko kredytowe

1. Operator SIPS ustanawia skuteczne zasady pomiaru i monitorowania ekspozycji kredytowych wobec swych uczestników oraz ekspozycji kredytowych pomiędzy uczestnikami wynikających z procesów płatności, rozliczeń i rozrachunku w ramach SIPS, a także skuteczne zasady zarządzania takimi ekspozycjami.

2. Operator SIPS identyfikuje wszystkie źródła ryzyka kredytowego. Pomiar oraz monitorowanie ekspozycji kredytowych odbywa się przez cały dzień, przy pomocy aktualnych informacji oraz odpowiednich narzędzi zarządzania ryzykiem.

2a. Operator SIPS będący operatorem systemu DNS zapewnia, aby:

a) zobowiązania finansowe powstawały nie później niż w momencie, w którym poleceniu przelewu zostaje uwzględnione przy obliczaniu pozycji rozrachunkowych netto dostępnych dla każdego uczestnika; oraz

b) najpóźniej w momencie, o którym mowa w lit. a), dostępne były odpowiednie środki na pokrycie powstałych ekspozycji kredytowych zgodnie z ust. 3 i 4.

3. Operator SIPS, w tym operator systemu DNS z gwarancją rozrachunku, który w ramach operacji SIPS posiada ekspozycję kredytową wobec swych uczestników, pokrywa tę ekspozycję wobec każdego uczestnika za pomocą zabezpieczenia, funduszy gwarancyjnych, kapitału własnego (po potrąceniu kwoty przeznaczonej na pokrycie ogólnego ryzyka prowadzenia działalności) lub innych równoważnych środków finansowych.

4. Operator SIPS, w tym operator systemu DNS, w którym nie ma gwarancji rozrachunku, ale w którym uczestnicy mają ekspozycje kredytowe wynikające z procesów płatności, rozliczeń i rozrachunku w ramach SIPS, jest zobowiązany wprowadzić w odniesieniu do tych uczestników regulamin lub dokonać z nimi ustaleń umownych. Taki regulamin lub ustalenia umowne gwarantują zapewnianie przez uczestników odpowiednich środków, wskazanych w ust. 3, na pokrycie ekspozycji kredytowych wynikających z procesów płatności, rozliczeń i rozrachunku w ramach SIPS wobec tych dwóch uczestników, którzy, wraz z podmiotami powiązanymi, posiadają największą łączną ekspozycję kredytową.

5. Operator SIPS ustanawia regulaminy i procedury dotyczące strat bezpośrednio wynikających z niewykonania zobowiązań wobec SIPS przez jednego lub większą liczbę uczestników. Takie regulaminy i procedury odnoszą się do alokacji potencjalnie niepokrytych strat, w tym do spłaty wszelkich ewentualnych środków pożyczonych przez operatora SIPS od podmiotów zapewniających płynność. Obejmują one zasady i procedury operatora SIPS dotyczące uzupełniania środków finansowych wykorzystanych przez SIPS w okresie trwania warunków skrajnych do poziomu wskazanego w ust. 3 i 4.”;

6) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Ryzyko płynności

1. Operator SIPS tworzy kompleksowe ramy zarządzania ryzykiem płynności powodowanym przez uczestników SIPS, banki rozrachunkowe, agentów *nostro*, banki powiernicze, podmioty zapewniające płynność i inne właściwe podmioty. Operator SIPS zapewnia uczestnikom odpowiednie narzędzia w celu skutecznego zarządzania płynnością oraz monitoruje i ułatwia gładki przepływ płynności w systemie.

2. Operator SIPS tworzy narzędzia operacyjne i analityczne pozwalające mu na bieżącą i terminową identyfikację, pomiar i monitorowanie przepływu rozrachunków i środków, w tym wykorzystanie płynności śróddziennej.

2a. Operator SIPS będący operatorem systemu DNS zapewnia, aby:

- a) zobowiązania finansowe powstawały nie później niż w momencie, w którym polecenie przelewu zostaje uwzględnione przy obliczaniu pozycji rozrachunkowych netto dostępnych dla każdego uczestnika; oraz
- b) najpóźniej w momencie, o którym mowa w lit. a), dostępne były odpowiednie środki płynne zgodnie z ust. 3–6.

3. Przez cały czas od momentu powstania zobowiązań finansowych operator SIPS utrzymuje odpowiednie środki płynne we wszystkich walutach, w których prowadzi działalność, aby móc dokonywać rozrachunku zobowiązań finansowych tego samego dnia w wielu potencjalnych sytuacjach skrajnych, lub zapewnia utrzymywanie takich środków płynnych przez uczestników. W odpowiednich przypadkach powyższe obejmuje rozrachunek śróddzienny lub wielodniowy. Scenariusze sytuacji skrajnych obejmują: a) niewykonanie zobowiązań w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych przez uczestnika, który wraz ze swymi podmiotami powiązany ma największe łączne zobowiązanie finansowe; oraz b) inne scenariusze zgodnie z ust. 11.

4. Operator SIPS dokonujący rozrachunku płatności jednostronnych w euro utrzymuje odpowiednie środki płynne zgodnie z ust. 3 lub zapewnia utrzymywanie takich środków płynnych przez uczestników, aby w przypadku niewykonania zobowiązań przez uczestnika, który wraz ze swymi podmiotami powiązany ma największe łączne zobowiązanie finansowe zgodnie z ust. 3 lit. a), móc terminowo dokonywać rozrachunku zobowiązań finansowych w którymkolwiek z następujących sposobów:

- a) za pomocą środków pieniężnych z Eurosystemem; lub
- b) za pomocą kwalifikowanego zabezpieczenia zdefiniowanego w zasadach Eurosystemu dotyczących zabezpieczeń określonych w wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) (*) oraz wytycznych Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/31 (**), pod warunkiem że operator SIPS może wykazać, że takie zabezpieczenie jest łatwo dostępne i wymienne na środki pieniężne w tym samym dniu w ramach ustalonych wcześniej mechanizmów finansowania, także w skrajnych warunkach rynkowych.

5. Operator SIPS dokonujący rozrachunku płatności jednostronnych w euro utrzymuje dodatkowe środki płynne, zgodnie z ust. 3 lit. b), lub zapewnia utrzymywanie takich środków płynnych przez uczestników, w sposób, o którym mowa w ust. 4, lub w banku komercyjnym o wysokiej zdolności kredytowej, w formie jednego lub większej ilości następujących instrumentów:

- a) potwierdzonych linii kredytowych;
- b) potwierdzonych swapów walutowych;
- c) potwierdzonych transakcji repo;
- d) aktywów spełniających wymogi wskazane w art. 7 ust. 1, które są przechowywane przez powiernika;
- e) inwestycji.

Wszystkie te instrumenty muszą zapewniać dostępność środków pieniężnych w terminie pozwalającym na dokonanie rozrachunku w tym samym dniu. W szczególności operator SIPS musi być w stanie wykazać, że instrumenty niepieniężne są łatwo dostępne i wymienne na środki pieniężne w tym samym dniu w ramach ustalonych wcześniej mechanizmów finansowania, także w skrajnych warunkach rynkowych.

Operator SIPS ma obowiązek przygotowania się do wykazania przed właściwym organem w oparciu o odpowiednią ocenę wewnętrzną, że dany bank komercyjny ma wysoką zdolność kredytową.

6. Operator SIPS dokonujący rozrachunku płatności dwustronnych lub płatności jednostronnych w walutach innych niż euro utrzymuje odpowiednie środki płynne, zgodnie z ust. 3, lub zapewnia utrzymywane takich środków przez uczestników, w formach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku uzupełnienia przez operatora SIPS środków, o których mowa w ust. 3, innymi aktywami, takie inne aktywa muszą być z dużym prawdopodobieństwem zbywalne lub stanowić akceptowalne zabezpieczenie (np. w przypadku linii kredytowych, swapów lub transakcji repo) – doraźnie po zaistnieniu przypadku niewykonania zobowiązań, nawet jeżeli nie może być to wcześniej ustalone lub zagwarantowane w skrajnych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych. W przypadku uzupełnienia przez uczestnika środków, o których mowa w ust. 3, innymi aktywami, operator SIPS zapewnia spełnianie przez takie aktywa wymogów określonych w zdaniu pierwszym niniejszego ustępu. Aktywa uznaje się za aktywa z dużym prawdopodobieństwem zbywalne lub stanowiące akceptowalne zabezpieczenie w przypadku uwzględnienia przez operatora SIPS zasad i praktyk właściwego banku centralnego dotyczących kwalifikowania zabezpieczeń.

8. Operator SIPS nie zakłada dostępności awaryjnego wsparcia kredytowego z banku centralnego.

9. Operator SIPS przeprowadza analizę due diligence w celu weryfikacji, czy każdy podmiot dostarczający SIPS środki płynne zgodnie z ust. 3: a) posiada odpowiednie i aktualne informacje pozwalające na określenie ryzyka płynności związanego z zapewnieniem środków pieniężnych lub aktywów oraz b) jest zdolny do zapewnienia wymaganych środków pieniężnych lub aktywów. Operator SIPS dokonuje weryfikacji spełniania wymogu przeprowadzania analizy due diligence co najmniej raz do roku. Jako podmioty zapewniające płynność akceptowane są tylko podmioty mające dostęp do kredytu z banku centralnego będącego emitentem danej waluty. Operator SIPS przeprowadza regularne testy procedur SIPS w zakresie dostępu do jego środków płynnych.

10. W przypadkach uzasadnionych względami praktycznymi operator SIPS mający dostęp do rachunków, usług płatniczych lub usług w zakresie papierów wartościowych banku centralnego jest zobowiązany do korzystania z tych usług.

11. Poprzez przeprowadzanie rygorystycznych testów warunków skrajnych operator SIPS określa kwotę potrzebną w celu spełnienia wymogów wynikających z ust. 3 i 4 oraz regularnie sprawdza, czy jego środki płynne są wystarczające dla ich spełnienia. Przeprowadzając testy warunków skrajnych, operator SIPS bierze pod uwagę szeroką gamę odpowiednich scenariuszy, w tym niewykonanie zobowiązań przez jednego lub większą liczbę uczestników tego samego dnia lub przez dwa lub większą liczbę następujących po sobie dni.

Przy rozważaniu takich scenariuszy uwzględnia się strukturę i sposób działania danego SIPS, a zakresem analizy obejmuje się wszystkie podmioty, które mogą narażać SIPS na istotne ryzyko płynności, w tym banki rozrachunkowe, agentów *nostro*, banki powiernicze, podmioty zapewniające płynność oraz powiązane infrastruktury rynku finansowego. W odpowiednich przypadkach scenariusze te odnoszą się do okresu wielodniowego.

12. Operator SIPS dokumentuje przyczyny utrzymywania przez siebie lub przez uczestników środków pieniężnych lub innych aktywów, a także dysponuje odpowiednimi rozwiązaniami dotyczącymi zarządzania w związku z takimi środkami pieniężnymi lub aktywami. Wprowadza on jasne procedury dotyczące przekazywania organowi zarządzającemu wyników przeprowadzanych przez siebie testów warunków skrajnych i wykorzystuje te wyniki w celu oceny ram zarządzania ryzykiem płynności, którymi dysponuje, oraz ich dostosowywania.

13. Operator SIPS wprowadza jasne zasady i procedury pozwalające SIPS na dokonywanie rozrachunku tego samego dnia oraz, w odpowiednich przypadkach, terminowego rozrachunku sróddziennego i wielodniowego zobowiązań finansowych w następstwie niewykonania zobowiązań przez jednego lub większą liczbę uczestników. Wspomniane zasady i procedury:

- a) odnoszą się do nieprzewidzianych i potencjalnie niepokrytych braków płynności;
- b) mają na celu uniknięcie niezrealizowania, unieważnienia lub opóźnienia rozrachunku zobowiązań finansowych tego samego dnia;
- c) wskazują na sposób uzupełnienia środków pieniężnych lub innych aktywów wykorzystywanych przez SIPS w okresie trwania warunków skrajnych w stopniu wymaganym zgodnie z ust. 3–5.

(*) Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/60) (Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3).

(**) Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/31 z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie dodatkowych tymczasowych środków dotyczących operacji refinansujących Eurosystemu i kwalifikowania zabezpieczeń oraz zmieniające wytyczne EBC/2007/9 (Dz.U. L 240 z 13.8.2014, s. 28).";

7) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator SIPS dokonujący rozrachunku jednostronnych płatności w euro zapewnia dokonanie ostatecznego rozrachunku w pieniądzu banku centralnego. Operator SIPS dokonujący rozrachunku płatności na rzecz innych SIPS dokłada wszelkich starań, aby umożliwić takich innym SIPS rozrachunek nawet w sytuacjach nadzwyczajnych.”;

8) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Ogólne ryzyko prowadzenia działalności

1. Operator SIPS ustanawia skuteczne systemy zarządzania i kontroli mające na celu identyfikację i monitorowanie ogólnego ryzyka prowadzenia działalności, w tym strat wynikających z nieodpowiedniej realizacji strategii biznesowej, ujemnych przepływów środków pieniężnych lub nieoczekiwanych i zbyt wysokich kosztów operacyjnych, a także mające na celu zarządzanie takim ryzykiem.

2. Operator SIPS dysponuje realistycznym planem naprawczym oraz, z wyłączeniem SIPS Eurosystemu, planem uporządkowanej likwidacji, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 4.

3. Operator SIPS ustala, w oparciu o swój profil ogólnego ryzyka prowadzenia działalności oraz czas potrzebny na przeprowadzenie postępowania naprawczego lub uporządkowanej likwidacji w zakresie jego kluczowych rodzajów działalności i usług, wysokość aktywów potrzebnych do wdrożenia planów, o których mowa w ust. 2. Wysokość ta nie może być mniejsza niż wysokość bieżących kosztów operacyjnych w okresie sześciu miesięcy.

4. Na pokrycie kwoty, o której mowa w ust. 3, operator SIPS utrzymuje płynne aktywa netto finansowane z kapitału własnego, np. akcje własne, ujawniony kapitał rezerwowy lub inne rodzaje zatrzymanego zysku, pozwalające mu na nieprzerwane prowadzenie działalności. Aktywa te utrzymywane są niezależnie od środków utrzymywanych na pokrycie ryzyka niewykonania zobowiązań przez uczestników lub innych rodzajów ryzyka, o których mowa w art. 6 i 8. W celu uniknięcia podwójnych wymogów kapitałowych dopuszcza się wliczenie kapitału własnego utrzymwanego na podstawie międzynarodowych standardów kapitałowych dotyczących ryzyka.

5. Aktywa w rozumieniu ust. 4, utrzymywane w celu pokrycia ogólnego ryzyka prowadzenia działalności, cechują się odpowiednią płynnością i jakością, aby dostęp do nich mógł być uzyskany terminowo, oraz są odseparowane od aktywów operatora SIPS wykorzystywanych w celu prowadzenia bieżącej działalności. Operator SIPS ma możliwość realizacji aktywów utrzymywanych w celu pokrycia ogólnego ryzyka prowadzenia działalności przy niewielkim spadku ceny lub bez takiego spadku, tak aby w przypadku poniesienia strat wynikających z ogólnego ryzyka prowadzenia działalności mógł nieprzerwanie prowadzić działalność i świadczyć usługi.

6. Operator SIPS ustanawia realistyczny plan kapitałowy w celu pozyskania dodatkowego kapitału własnego, na wypadek gdyby jego kapitał własny uległ obniżeniu do kwoty bliskiej kwocie, o której mowa w ust. 3, lub poniżej tej kwoty.

7. Ustępy 3–6 nie mają zastosowania do SIPS Eurosystemu.”;

9) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Operator SIPS poddaje systemy, polityki operacyjne, procedury i kontrole przeglądowi, audytowi oraz testom, okresowo oraz po istotnych zmianach.”;

b) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Operator SIPS ustanawia skuteczne ramy dotyczące odporności cybernetycznej przewidujące odpowiednie środki w zakresie zarządzania w celu zarządzania ryzykiem cybernetycznym. Operator SIPS dokonuje identyfikacji swoich kluczowych rodzajów działalności i wspierających je aktywów oraz dysponuje odpowiednimi środkami w celu ochrony ich przed atakami cybernetycznymi, wykrywania takich ataków, odpowiadania na nie oraz powrotu do stanu sprzed takich ataków. Środki takie podlegają regularnemu testowaniu. Operator SIPS cechuje się wysokim poziomem znajomości sytuacji w zakresie zagrożeń cybernetycznych. Operator SIPS zapewnia funkcjonowanie procesu stałego doształcania i rozwoju umożliwiającego terminowe dostosowanie jego ram dotyczących odporności cybernetycznej do dynamicznego charakteru zagrożeń cybernetycznych, kiedy tylko zajdzie taka potrzeba.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Kryteria dostępu i uczestnictwa

1. Operator SIPS ustala i podaje do wiadomości publicznej niedyskryminujące kryteria dostępu do usług SIPS oraz do uczestnictwa w SIPS dla bezpośrednich oraz, w odpowiednich przypadkach, pośrednich uczestników, a także dla innych infrastruktur rynku finansowego. Kryteria te podlegają przeglądowi co najmniej raz do roku.

2. Kryteria dostępu i uczestnictwa, o których mowa w ust. 1, są uzasadnione względami bezpieczeństwa i skuteczności SIPS oraz rynków, na których SIPS świadczy usługi, a także dostosowane i odpowiednie w odniesieniu do poszczególnych rodzajów ryzyka, na jakie narażony jest dany SIPS. Zgodnie z zasadą proporcjonalności operator SIPS ustala wymogi ograniczające dostęp do SIPS w możliwie najniższym stopniu. W przypadku odmowy dostępu wnioskującemu podmiotowi operator SIPS uzasadnia taką decyzję na piśmie w oparciu o kompleksową analizę ryzyka.

3. Operator SIPS na bieżąco monitoruje spełnianie przez uczestników kryteriów dostępu do SIPS i uczestnictwa w SIPS. Operator SIPS ustala niedyskryminujące procedury w zakresie zawieszenia uczestnictwa i uporządkowanego wypowiedzenia uczestnictwa w przypadku niespełniania przez danego uczestnika kryteriów oraz podaje do publicznej wiadomości odpowiednie kluczowe aspekty takich procedur. Operator SIPS dokonuje przeglądu wspomnianych procedur co najmniej raz do roku.”;

11) w art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dla celów zarządzania ryzykiem operator SIPS zapewnia, aby zasady, procedury i ustalenia umowne dotyczące SIPS pozwalały na gromadzenie informacji na temat uczestnictwa pośredniego w celu identyfikacji i monitorowania istotnego ryzyka dla SIPS wiążącego się z uczestnictwem oraz zarządzania tym ryzykiem. Informacje te dotyczą przynajmniej:

- a) działalności uczestników bezpośrednich wykonywanej przez nich w imieniu uczestników pośrednich w stosunku do działalności na poziomie systemu;
- b) liczby uczestników pośrednich, którzy dokonują rozrachunku za pośrednictwem poszczególnych uczestników bezpośrednich;
- c) liczby i wartości płatności w SIPS pochodzących od każdego uczestnika pośredniego;
- d) liczby i wartości płatności, o których mowa w lit. c), w stosunku do płatności uczestnika bezpośredniego, za pośrednictwem którego uczestnik pośredni korzysta z dostępu do SIPS.

2. Operator SIPS identyfikuje istotne zależności pomiędzy bezpośrednimi i pośrednimi uczestnikami, które mogą mieć wpływ na SIPS, biorąc pod uwagę informacje, o których mowa w ust. 1.”;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Uprawnienia właściwego organu

1. Właściwy organ ma prawo:

- a) w dowolnym momencie uzyskać od operatora SIPS wszelkie informacje i dokumenty konieczne do oceny spełniania przez niego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu lub do popierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych na poziomie systemowym. Operator SIPS przekazuje właściwemu organowi odpowiednie informacje bez nieuzasadnionej zwłoki;
- b) zażądać, aby operator SIPS wyznaczył niezależnego eksperta w celu przeprowadzenia dochodzenia lub niezależnego przeglądu działania danego SIPS. Właściwy organ ma możliwość nakładania wymogów dotyczących rodzaju eksperta, jaki ma zostać wyznaczony, charakteru i zakresu sprawozdania, jakie ma zostać przedłożone, postępowania ze sprawozdaniem, w tym dostępu do niego i publikacji niektórych jego elementów, a także ram czasowych jego przygotowania. Operator SIPS informuje właściwy organ o tym, jak nałożone wymogi zostały spełnione;
- c) dokonywania czynności kontrolnych na miejscu lub delegowania przeprowadzania takich czynności. Jeżeli sposób prowadzenia czynności kontrolnych i ich skuteczność tego wymagają, właściwy organ może ich dokonywać bez wcześniejszego powiadomienia.

2. EBC przyjmie decyzję określającą procedurę oraz warunki wykonywania uprawnień, o których mowa w ust. 1.”;

13) dodaje się art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Organizacja działań nadzorczych

Właściwy organ może podejmować regularne lub doraźne działania nadzorcze w celu oceny spełniania przez operatora SIPS wymogów określonych w art. 3–21 lub w celu popierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych na poziomie systemowym.

Artykuł 21b

Poufność

Informacje przekazywane przez operatora SIPS właściwemu organowi z zastrzeżeniem poufności mogą być przekazywane w ramach Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Informacje takie podlegają traktowaniu jak informacje poufne przez członków ESBC, zgodnie z wymogiem dotyczącym zachowania tajemnicy służbowej określonym w art. 37 ust. 1 Statutu ESBC.”;

14) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Środki korygujące

1. W przypadku niezastosowania się przez operatora SIPS do postanowień niniejszego rozporządzenia lub w przypadku, gdy zachodzą uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że operator SIPS nie zastosował się do postanowień niniejszego rozporządzenia, właściwy organ:

- a) powiadamia operatora SIPS na piśmie o charakterze niezastosowania się lub podejrzanego niezastosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) zapewnia operatorowi SIPS możliwość wypowiedzenia się i przedstawienia wyjaśnień.

2. Biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez operatora SIPS, właściwy organ może nałożyć na operatora SIPS środki korygujące w celu usunięcia skutków niezastosowania się do postanowień rozporządzenia lub w celu uniknięcia powtórzenia się takiej sytuacji w przyszłości.

3. Właściwy organ może nakładać środki korygujące natychmiast, jeśli uzna, że niezastosowanie się do postanowień rozporządzenia jest na tyle istotne, że wymaga ono natychmiastowych działań. Właściwy organ swoją decyzję uzasadnia.

4. Właściwy organ inny niż EBC niezwłocznie informuje EBC o zamiarze nałożenia na operatora SIPS środków korygujących.

5. Środki korygujące mogą być nałożone niezależnie lub wraz z sankcjami nałożonymi na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2532/98 (*).

6. EBC przyjmie decyzję określającą procedurę działania w razie nałożenia środków korygujących.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4).”;

15) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Sankcje

W przypadku naruszenia niniejszego rozporządzenia EBC może nakładać sankcje. Sankcje takie są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 2532/98 oraz rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/99 (EBC/1999/4) (*). EBC przyjmuje decyzję w sprawie metodologii obliczania wysokości sankcji.

(*) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/99 z dnia 23 września 1999 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) (Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21).”;

16) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24

Przegląd

Rada Prezesów dokonuje przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia najpóźniej dwa lata od jego wejścia w życie, a następnie co trzy lata, i ocenia zasadność wprowadzenia do niego zmian.”.

Artykuł 2

Postanowienia końcowe

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Operatorzy SIPS, którzy zostali poinformowani o decyzji Rady Prezesów, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28), przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mają rok od jego wejścia w życie na zastosowanie się do określonych w nim wymogów, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 1 pkt 5 i 6, w przypadku których termin ten wynosi 18 miesięcy.

3. Operatorzy SIPS, którzy zostaną poinformowani o decyzji Rady Prezesów, o której mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28), po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, mają rok od tego powiadomienia na zastosowanie się do określonych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem wymogów określonych w art. 1 pkt 5 i 6, w przypadku których termin ten wynosi 18 miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 listopada 2017 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ROZPORZĄDZENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/2095**z dnia 3 listopada 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 w sprawie uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/2017/34)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 132 ust. 3,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34 ust. 3 i art. 19 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji ⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Bank Centralny (EBC) stosuje rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) ⁽²⁾ do nakładania sankcji w ramach dziedzin podlegających jego kompetencji, w tym w szczególności w odniesieniu do implementacji polityki pieniężnej Unii, prowadzenia systemów płatności oraz zbierania informacji statystycznych.
- (2) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) ⁽³⁾ przyznaje EBC uprawnienie do nakładania na podmioty prowadzące systemy płatności o znaczeniu systemowym sankcji za naruszenia postanowień tego rozporządzenia.
- (3) Jeżeli chodzi o nadzór nad systemami płatności o znaczeniu systemowym, doświadczenie zebrane przy okazji pierwszej kompleksowej oceny przeprowadzanej na podstawie postanowień rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) wskazuje, że w rozporządzeniu (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) należy wprowadzić zmiany zapewniające skuteczne nakładanie sankcji za naruszenia w zakresie nadzoru.
- (4) W szczególności doprecyzowania wymaga definicja właściwego krajowego banku centralnego w celu zapewnienia spójności z definicją organu właściwego zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28). Ponadto doprecyzowania wymaga skład wewnętrznej niezależnej jednostki dochodzeniowej, tak aby umożliwić jej niezależny wykonywanie funkcji dochodzeniowych w dziedzinie nadzoru nad systemami płatności.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zmiany**

W rozporządzeniu (WE) nr 2157/1999 (EBC/1999/4) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1**Definicje**

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia termin »właściwy krajowy bank centralny« oznacza krajowy bank centralny państwa członkowskiego, na terytorium którego dopuszczono się naruszenia lub – w odniesieniu do naruszeń w dziedzinie nadzoru nad systemami płatności o znaczeniu systemowym – bank centralny Eurosystemu, który został wskazany jako organ właściwy w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) ^(*). Pozostałe terminy mają znaczenie nadane im w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2532/98.

^(*) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2014/28) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16).;

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2157/1999 z dnia 23 września 1999 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) (Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2014/28) (Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16).

2) w art. 1b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na potrzeby podejmowania decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia zgodnie z art. 2 oraz wykonywania uprawnień określonych w art. 3 EBC ustanawia wewnętrzną niezależną jednostkę dochodzeniową (zwaną dalej »jednostką dochodzeniową«), złożoną z funkcjonariuszy dochodzeniowych, którzy wykonują funkcje dochodzeniowe niezależnie od Zarządu i Rady Prezesów i nie biorą udziału w obradach Zarządu i Rady Prezesów. Jednostka dochodzeniowa składa się z funkcjonariuszy dochodzeniowych dysponujących niezbędnym zakresem wiedzy, umiejętności i doświadczenia.”;

3) w artykule 1b dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Na funkcjonariuszy dochodzeniowych zajmujących się naruszeniami postanowień rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) EBC może powołać: (i) pracowników EBC lub krajowego banku centralnego państwa członkowskiego, o ile na takie powołanie zgodzi się dany krajowy bank centralny; lub (ii) ekspertów zewnętrznych działających na podstawie odpowiedniego mandatu. EBC nie może powołać na funkcjonariuszy dochodzeniowych członków Komitetu ds. Płatności i Infrastruktur Rynku oraz pracowników EBC i krajowych banków centralnych państw członkowskich, którzy byli bezpośrednio zaangażowani w działanie grupy, która przeprowadzała początkową ocenę nadzorczą identyfikującą naruszenie lub przesłanki podejrzenia naruszenia.”;

4) w artykule 8 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W wyniku dokonanego przeglądu Rada Prezesów może:

- a) zatwierdzić decyzję Zarządu;
- b) zmienić decyzję Zarządu poprzez zmodyfikowanie wysokości nałożonej sankcji lub przesłanek stwierdzenia naruszenia;
- c) uchylić decyzję Zarządu.”;

5) w artykule 10 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do sankcji za naruszenia rozporządzeń i decyzji EBC w dziedzinie nad systemami płatności o znaczeniu systemowym.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 listopada 2017 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI (UE) 2017/2096

z dnia 15 listopada 2017 r.

zmieniająca załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/53/WE zabrania się stosowania ołowiu, rtęci, kadmu i sześciowartościowego chromu w materiałach i częściach pojazdów wprowadzanych na rynek po dniu 1 lipca 2003 r.
- (2) W załączniku II do dyrektywy 2000/53/WE wymieniono materiały i części pojazdów, w stosunku do których nie obowiązuje zakaz określony w art. 4 ust. 2 lit. a). Załącznik ten ma być regularnie zmieniany stosownie do postępu technicznego i naukowego, zaś zwolnienia 2c, 3 i 5 dotyczące stosowania ołowiu mają być poddawane przeglądowi.
- (3) Ocena postępu technicznego i naukowego wykazała, że wykorzystanie ołowiu pozostaje nieuniknione w materiałach i częściach objętych zwolnieniem 2c. Jednak według najnowszych informacji w najbliższej przyszłości mogą stać się dostępne zamienniki ołowiu dla tych materiałów i części. Oczekuje się, że dla niektórych materiałów i części zamienniki ołowiu staną się dostępne wcześniej niż dla innych, w związku z czym należy podzielić zwolnienie 2c na dwa podpunkty o różnych terminach przeglądu wynikających z postępów w opracowywaniu zamienników.
- (4) Ocena postępu technicznego i naukowego wykazała również, że wykorzystanie ołowiu pozostaje nieuniknione w materiałach i częściach objętych zwolnieniem 3. Ewentualne substytuty już istnieją, ale niezbędne są dalsze prace nad nimi. Należy zatem ustalić nowy termin przeglądu tego zwolnienia, biorąc pod uwagę postępy w opracowywaniu zamienników.
- (5) Ocena postępu technicznego i naukowego wykazała również, że w odniesieniu do niektórych materiałów i części objętych zwolnieniem 5 istnieją już zamienniki, ale nie mogą one być wykorzystane we wszystkich pojazdach objętych zwolnieniem. W przypadku innych materiałów i części objętych zwolnieniem 5 stosowanie ołowiu jest nadal nieuniknione. W związku z tym zwolnienie powinno zostać podzielone na dwa podpunkty. W odniesieniu do materiałów i części, dla których istnieją zamienniki, należy ustalić datę wygaśnięcia zwolnienia pozwalającą zapewnić, by można było uniknąć wykorzystania ołowiu we wszystkich odnośnych pojazdach. W odniesieniu do materiałów i części, w których stosowanie ołowiu jest nadal nieuniknione, należy ustalić nowy termin przeglądu, biorąc pod uwagę postępy w opracowywaniu zamienników.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do dyrektywy 2000/53/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 6 czerwca 2018 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

Materiały i części, w stosunku do których nie obowiązuje art. 4 ust. 2 lit. a)

Dopuszczalna jest maksymalna zawartość w masie, w jednorodnym materiale, nieprzekraczająca 0,1 % ołowiu, sześciowartościowego chromu i rtęci oraz 0,01 % kadmu.

Części zamienne wprowadzone na rynek po dniu 1 lipca 2003 r., wykorzystywane w pojazdach wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2003 r., z wyjątkiem obciążników kół, szczepek węglowych do silników elektrycznych i okładzin hamulców, są zwolnione z przepisów art. 4 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/53/WE.

Materiały i części	Zakres i data wygaśnięcia zwolnienia	Mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv)
--------------------	--------------------------------------	---

Ołów jako składnik stopów

1a. Stal do obróbki skrawaniem i części wykonane ze stali cynkowanej za pomocą wstawowego cynkowania ogniowego zawierające w masie do 0,35 % ołowiu		
1b. Blacha stalowa cynkowana metodą ciągłą zawierająca w masie do 0,35 % ołowiu	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	
2a. Aluminium do obróbki skrawaniem zawierające w masie do 2 % ołowiu	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2005 r.	
2b. Aluminium zawierające w masie do 1,5 % ołowiu	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2008 r.	
2c. (i). Stopy aluminium do obróbki skrawaniem zawierające w masie do 0,4 % ołowiu	(1)	
2c. (ii). Stopy aluminium nieobjęte pozycją w pkt 2c (i) zawierające w masie do 0,4 % ołowiu (1a)	(2)	
3. Stopy miedzi zawierające w masie do 4 % ołowiu	(1)	
4a. Panewki i tuleje łożysk	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2008 r.	
4b. Panewki i tuleje łożysk w silnikach, skrzyniach biegów i sprzężarkach klimatyzacji	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2011 r.	

Ołów i związki ołowiu w częściach

5a. Ołów w akumulatorach w systemach wysokonapięciowych (2a), które są wykorzystywane wyłącznie do napędu w pojazdach kategorii M1 i N1	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2019 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X
---	---	---

Materiały i części	Zakres i data wygaśnięcia zwolnienia	Mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv)
5b. Ołów w akumulatorach do zastosowań akumulatorów niewymienionych w pkt 5a.	(1)	X
6. Amortyzatory	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X
7a. Środki wulkanizujące i stabilizatory elastomerów stosowanych w przewodach hamulcowych, przewodach paliwowych, przewodach wentylacyjnych, elastomerowo-metalowych częściach podwozia oraz w elementach zawieszenia silnika	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2005 r.	
7b. Środki wulkanizujące i stabilizatory elastomerów stosowanych w przewodach hamulcowych, przewodach paliwowych, przewodach wentylacyjnych, elastomerowo-metalowych częściach podwozia oraz w elementach zawieszenia silnika, o zawartości ołowiu w masie nieprzekraczającej 0,5 %	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2006 r.	
7c. Środki wiążące elastomery stosowane w układach napędowych o zawartości ołowiu w masie nieprzekraczającej 0,5 %	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2009 r.	
8a. Ołów w stopach lutowniczych do łączenia elementów elektrycznych i elektronicznych z obwodami elektronicznymi oraz ołów w pokryciach styków elementów innych niż aluminiowe kondensatory elektrolityczne, na stykach elementów i obwodów elektronicznych	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X (4)
8b. Ołów w stopach lutowniczych w zastosowaniach elektrycznych innych niż lutowanie na obwodach elektronicznych lub na szkle	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2011 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X (4)
8c. Ołów w pokryciach styków aluminiowych kondensatorów elektrolitycznych	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2013 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X (4)
8d. Ołów wykorzystywany do lutowania na szkle w czujnikach masowego przepływu powietrza	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2015 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X (4)
8e. Ołów w stopach lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia (tj. stopach na bazie ołowiu zawierających w masie nie mniej niż 85 % ołowiu)	(3)	X (4)

Materiały i części	Zakres i data wygaśnięcia zwolnienia	Mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv)
8f. a). Ołów stosowany w złączach stykowych	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2017 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X ⁽⁴⁾
8f. b). Ołów stosowany w złączach stykowych innych niż powierzchnia styku złączy wiązki przewodów pojazdu	⁽³⁾	X ⁽⁴⁾
8 g. Ołów w stopach lutowniczych służących do zakończenia trwałego połączenia elektrycznego pomiędzy urządzeniem półprzewodnikowym a nośnikiem w ramach obwodów scalonych typu Flip-Chip	⁽³⁾	X ⁽⁴⁾
8h. Ołów w stopach lutowniczych służących do łączenia wymiennika ciepła z radiatorem w półprzewodnikowych elementach mocy z obszarem emitującym ciepło o wielkości co najmniej 1 cm ² i pracujących przy gęstości prądu co najmniej 1 A/mm ² układu scalonego	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r., a po tym terminie jako części zamienne do tych pojazdów	X ⁽⁴⁾
8i. Ołów w stopach lutowniczych w zastosowaniach elektrycznych na szkłe z wyjątkiem lutowania w szkłe wielowarstwowym	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r., a po tym terminie jako części zamienne do tych pojazdów	X ⁽⁴⁾
8j. Ołów w stopach lutowniczych służących do lutowania szkła wielowarstwowego	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2020 r., a po tym terminie jako części zamienne do tych pojazdów	X ⁽⁴⁾
9. Gniazda zaworów	Jako części zamienne do silników skonstruowanych przed dniem 1 lipca 2003 r.	
10a. Elementy elektryczne i elektroniczne zawierające ołów zatopiony w elementach szklanych lub ceramicznych, w szklanych lub ceramicznych elementach matryc, w materiałach szklano-ceramicznych lub szklano-ceramicznych składnikach matryc Niniejsze zwolnienie nie uwzględnia wykorzystania ołowiu w: — surowcach szklanych do produkcji żarówek i materiałów ceramicznych korpusów świec zapłonowych, — dielektrycznych materiałów ceramicznych części wymienionych w pkt 10b, 10c i 10d.		X ⁽⁵⁾ (dotyczy elementów innych niż piezoelektryczne w silnikach)
10b. Ołów w materiałach ceramicznych stanowiących izolację kondensatorów PZT wchodzących w skład układów scalonych lub półprzewodników dyskretnych		

Materiały i części	Zakres i data wygaśnięcia zwolnienia	Mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv)
10c. Ołów wchodzący w skład materiałów ceramicznych stanowiących izolację kondensatorów o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 125 V AC lub 250 V DC	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	
10d. Ołów wchodzący w skład materiałów ceramicznych stanowiących izolację kondensatorów kompensacyjnych wahania temperatury w zbliżeniowych czujnikach ultradźwiękowych	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2017 r., a po tym terminie jako części zamienne do tych pojazdów	
11. Pirotechniczne środki inicjujące	Pojazdy homologowane przed dniem 1 lipca 2006 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	
12. Materiały termoelektryczne zawierające ołów w elektrycznych zastosowaniach samochodowych służących do redukcji emisji CO ₂ za pomocą odzysku ciepła odpadowego	Pojazdy homologowane przed dniem 1 stycznia 2019 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X

Sześciowartościowy chrom

13a. Powłoki antykorozyjne	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2007 r.	
13b. Powłoki antykorozyjne związane z zespołami śrub i nakrętek stosowanymi w podwoziach	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 1 lipca 2008 r.	
14. Jako środek antykorozyjny układów chłodniczych wykonanych ze stali węglowej w chłodziarkach absorpcyjnych samochodowych przyczep turystycznych o zawartości w masie nieprzekraczającej 0,75 % w roztworze chłodzącym, z wyjątkiem sytuacji, gdy możliwe jest zastosowanie innych technologii chłodniczych (tzn. na rynku są dostępne technologie do zastosowania w samochodowych przyczepach turystycznych) i nie powoduje negatywnych skutków dla środowiska, zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów		X

Rtęć

15a. Lampy wyładowcze do reflektorów	Pojazdy homologowane przed dniem 1 lipca 2012 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X
15b. Lampy fluorescencyjne wskaźników deski rozdzielczej	Pojazdy homologowane przed dniem 1 lipca 2012 r. oraz części zamienne do tych pojazdów	X

Materiały i części	Zakres i data wygaśnięcia zwolnienia	Mają być oznakowane lub rozpoznawalne zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt (iv)
--------------------	--------------------------------------	---

Kadm

16. Akumulatory do pojazdów z napędem elektrycznym	Jako części zamienne do pojazdów wprowadzonych na rynek przed dniem 31 grudnia 2008 r.	
--	--	--

(1) Niniejsze zwolnienie zostanie poddane przeglądowi w 2021 r.

(1^a) Stosuje się do stopów aluminium, w których ołów nie został wprowadzony rozmyślnie, ale jest obecny ze względu na stosowanie aluminium z recyklingu.

(2) Niniejsze zwolnienie zostanie poddane przeglądowi w 2024 r.

(2^a) Systemy o napięciu > 75VDC określone w dyrektywie 2006/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia (Dz.U. L 374 z 27.12.2006, s. 10).

(3) Niniejsze zwolnienie zostanie poddane przeglądowi w 2019 r.

(4) Demontaż, jeśli w powiązaniu z pkt 10a została przekroczona średnia wartość progowa wynosząca 60 gramów na pojazd. Do celów zastosowania tej klauzuli nie uwzględnia się urządzeń elektronicznych, które nie zostały zainstalowane przez producenta na linii produkcyjnej.

(5) Demontaż, jeśli w powiązaniu z pkt 8a–8j została przekroczona średnia wartość progowa wynosząca 60 gramów na pojazd. Do celów zastosowania tej klauzuli nie uwzględnia się urządzeń elektronicznych, które nie zostały zainstalowane przez producenta na linii produkcyjnej.”

DECYZJE

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/2097

z dnia 3 listopada 2017 r.

w sprawie metodologii obliczania wysokości sankcji za naruszenia wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2017/35)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret czwarte,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 3 ust. 1 tiret czwarte i art. 34,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji ⁽¹⁾, w szczególności art. 2,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2157/1999 z dnia 23 września 1999 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji (EBC/1999/4) ⁽²⁾,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2014/28) ⁽³⁾, w szczególności art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Eurosystem popiera sprawne funkcjonowanie systemów płatności m.in. poprzez sprawowanie nadzoru. W szczególności nadzór nad systemami płatności o znaczeniu systemowym (*systemically important payment systems, SIPS*) jest sprawowany zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28).
- (2) W art. 23 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) nadano Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) kompetencje do nakładania sankcji za naruszenia tego rozporządzenia. W celu zwiększenia przejrzystości zasad i procedur, którymi będzie kierować się EBC przy nakładaniu takich sankcji, w artykule tym nałożono na EBC obowiązek przyjęcia decyzji w sprawie metodologii obliczania wysokości sankcji.
- (3) W decyzji takiej EBC określi, w jaki sposób przy ustalaniu odpowiedniej sankcji kieruje się zasadą proporcjonalności,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji użyte w niej terminy oznaczają:

- 1) „operator SIPS” – operatora SIPS w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);
- 2) „rok obrachunkowy” – okres, w związku z którym przygotowaniu podlegają sprawozdanie rachunkowe operatora SIPS poddane badaniu przez biegłego rewidenta lub sprawozdanie finansowe SIPS wymagane ustawowo;
- 3) „grzywna” – pojedynczą kwotę pieniędzy, którą operator SIPS jest zobowiązany zapłacić jako sankcję;
- 4) „naruszenie” – niewykonanie przez operatora SIPS obowiązku wynikającego z rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 264 z 12.10.1999, s. 21.

⁽³⁾ Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16.

- 5) „okresowe kary pieniężne” – kwoty pieniędzy, które operator SIPS jest zobowiązany zapłacić w przypadku dopuszczenia się naruszenia o charakterze ciągłym, tytułem kary albo w celu zmuszenia danego operatora SIPS do stosowania się do wymogów nałożonych na niego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28). Kwoty te oblicza się za każdy pełen dzień, w którym doszło do naruszenia o charakterze ciągłym, następujący po powiadomieniu operatora SIPS o podjęciu decyzji nakładającej na niego obowiązek zaprzestania naruszeń zgodnie z procedurą wskazaną w drugim akapicie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2532/98;
- 6) „sankcja” – grzywnę lub okresową karę pieniężną nałożoną na skutek naruszenia;
- 7) „obroty” – przychody wygenerowane przez dany SIPS w trakcie roku obrachunkowego poprzedzającego rok, w którym doszło do naruszenia;
- 8) „wartość przetworzonych płatności” – całkowitą średnią wartość dzienną płatności w euro przetwarzanych przez dany SIPS w trakcie roku obrachunkowego poprzedzającego rok, w którym doszło do naruszenia.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Niniejsza decyzja określa metodologię, w oparciu o którą EBC oblicza wysokość sankcji nakładanych na operatorów SIPS za naruszenia rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28).
2. W ramach sankcji za naruszenie rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) EBC może nałożyć grzywnę lub okresową karę pieniężną.
3. EBC określa wysokość sankcji, jaka ma zostać nałożona, w dwustopniowym procesie, w pierwszej kolejności obliczając podstawową wysokość sankcji, która może następnie zostać zwiększona lub obniżona w świetle istotnych w danym przypadku okoliczności obciążających lub łagodzących.

Artykuł 3

Obliczanie podstawowej wysokości sankcji

1. EBC oblicza podstawową wysokość sankcji, jaka ma zostać nałożona na operatora SIPS, odwołując się do obrotów danego SIPS oraz wartości przetworzonych przez niego płatności.
2. Podstawowa wysokość sankcji stanowi 50 % sumy następujących kwot:
  - a) 1 % obrotów; oraz
  - b) 0,0001 % wartości przetworzonych płatności.
3. W przypadku okresowych kar pieniężnych podstawowa wysokość sankcji podlega podzieleniu przez 180 w celu obliczenia kwoty płatnej za każdy pełen dzień, w którym doszło do naruszenia o charakterze ciągłym.

Artykuł 4

Okoliczności obciążające i łagodzące

Obliczając wysokość sankcji, EBC uwzględni – tam, gdzie to istotne – okoliczności danego przypadku, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2532/98.

Artykuł 5

Limity

1. W przypadku gdy, w wyniku przeprowadzenia obliczeń zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz dokonania zwiększenia lub obniżenia podstawowej wysokości sankcji zgodnie z art. 4, wysokość grzywny przekracza 500 000 EUR, wysokość grzywny, jaką może nałożyć EBC, jest ograniczona do kwoty 500 000 EUR.

2. W przypadku gdy, w wyniku przeprowadzenia obliczeń zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 oraz dokonania zwiększenia lub obniżenia podstawowej wysokości sankcji zgodnie z art. 4, wysokość okresowych kar pieniężnych przekracza 10 000 EUR za każdy dzień, w którym doszło do naruszenia, wysokość okresowej kary pieniężnej, jaką może nałożyć EBC za każdy dzień, w którym doszło do naruszenia, jest ograniczona do kwoty 10 000 EUR. Okresowe kary pieniężne mogą być nakładane w odniesieniu do maksymalnego okresu sześciu miesięcy od powiadomienia operatora SIPS o podjęciu decyzji o nałożeniu sankcji.

Artykuł 6

Postanowienia końcowe

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 listopada 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2017/2098**z dnia 3 listopada 2017 r.****w sprawie aspektów proceduralnych dotyczących nakładania środków korygujących w związku z niezastosowaniem się do rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2017/33)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 795/2014 z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawie wymogów nadzorczych w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (EBC/2014/28) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada Prezesów ustanowiła wymogi nadzorcze w odniesieniu do systemów płatności o znaczeniu systemowym (*systemically important payment systems, SIPS*) w rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28).
- (2) Zgodnie z art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) właściwe organy mogą nakładać środki korygujące w przypadkach niezastosowania się do wymogów nadzorczych.
- (3) W rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) nie wskazano jednak szczegółowych zasad i procedur dotyczących nakładania środków korygujących, a zgodnie z art. 22 ust. 6 tego rozporządzenia takie zasady i procedury powinny zostać określone w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji użyte w niej terminy oznaczają:

- 1) „właściwy organ” – właściwy organ w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);
- 2) „operator SIPS” – operatora SIPS w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);
- 3) „środki korygujące” – środki korygujące w rozumieniu art. 2 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);
- 4) „niezastosowanie się do wymogów” – naruszenie rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);
- 5) „podejrzenie o niezastosowanie się do wymogów” – podejrzenie, że operator SIPS nie spełnił jednego lub większej liczby wymogów rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) powzięte w oparciu o informacje i dokumenty (w tym samoocenę dostarczoną przez operatora SIPS) dostępne dla właściwego organu;
- 6) „trwające niestosowanie się do wymogów” – naruszenie rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28), które zostało potwierdzone w wyniku oceny, ale nie zostało usunięte przez operatora SIPS zgodnie z planem działania uzgodnionym z właściwym organem, w terminie określonym przez ten organ;
- 7) „wstępna ocena” – sprawozdanie, które nie zostało jeszcze zatwierdzone przez organ decyzyjny właściwego organu, ale które stanowi wstępną analizę zasad, procedur i sposobów działania SIPS, a także zdarzeń i innych kwestii uznanych za ważne dla działania SIPS, oraz określa podejrzewane niezastosowanie się przez operatora SIPS do wymogów nadzorczych wskazanych w rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28);

⁽¹⁾ Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 16.

- 8) „ocena” – w przypadku gdy organem właściwym jest Europejski Bank Centralny (EBC), sprawozdanie zatwierdzone przez Radę Prezesów lub, gdy organem właściwym jest krajowy bank centralny (KBC), sprawozdanie zatwierdzone przez organ decyzyjny tego KBC, które określa stopień zastosowania się przez operatora SIPS do wymogów nadzorczych wskazanych w rozporządzeniu (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28).

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Środki korygujące są nakładane na operatorów SIPS zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) oraz zgodnie z procedurą określoną w niniejszej decyzji.
2. Właściwe organy mogą wszcząć procedurę mającą na celu nałożenie środków korygujących w następujących przypadkach:
  - a) w przypadku niezastosowania się do wymogów potwierdzonego w wyniku oceny;
  - b) w przypadku trwającego niestosowania się do wymogów, gdy na danego operatora SIPS nie zostały wcześniej nałożone środki korygujące;
  - c) w przypadku gdy w wyniku wstępnej oceny właściwy organ ma podstawy, by podejrzewać poważne niezastosowanie się do wymogów wymagające natychmiastowych działań.
3. Określenia środków korygujących dokonuje się w sposób na tyle szczegółowy, aby operator SIPS mógł niezwłocznie podjąć działania w celu usunięcia skutków niezastosowania się do wymogów lub zapobieżenia ponownemu niezastosowaniu się do nich.

Artykuł 3

Powiadomienie operatora SIPS

1. Zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) oraz w oparciu o wyniki wstępnej oceny lub oceny właściwy organ dostarcza operatorowi SIPS pisemne powiadomienie, które może zawierać żądanie przekazania dodatkowych informacji lub wyjaśnień.
2. W pisemnym powiadomieniu określa się charakter niezastosowania się do wymogów lub podejrzanego niezastosowania się do wymogów, a także fakty, informacje, oceny lub podstawy prawne, na których opiera się stwierdzenie niezastosowania się do wymogów lub podejrzenie o niezastosowanie się do wymogów. Wskazuje się w nim środki korygujące, których nałożenie rozważa właściwy organ. Określa się w nim ponadto, czy dany przypadek uznaje się za istotny i czy wymagane jest natychmiastowe działanie zgodnie z art. 4 ust. 2.
3. W przypadkach trwającego niestosowania się do wymogów w pisemnym powiadomieniu wskazuje się również na brak postępów lub niedostateczne postępy operatora SIPS w zakresie wdrażania planu działania uzgodnionego z właściwym organem.

Artykuł 4

Organizacja etapu wypowiedzenia się przez operatora SIPS

1. Operatorowi SIPS zapewnia się możliwość wypowiedzenia się poprzez przedstawienie pisemnych komentarzy w odniesieniu do wskazanych w pisemnym powiadomieniu faktów, informacji, ocen lub podstaw prawnych, na których opiera się stwierdzenie niezastosowania się do wymogów lub podejrzenie o niezastosowanie się do wymogów, a także rozważanych środków korygujących, w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, nie krótszym niż 14 dni kalendarzowych od otrzymania przez operatora SIPS pisemnego powiadomienia. Operator SIPS może wnioskować o przedłużenie wyznaczonego terminu, a właściwy organ podejmuje decyzję w tej kwestii według swojego uznania.

2. W przypadku na tyle istotnego niezastosowania się do wymogów, że wymaga ono natychmiastowych działań, zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28), operatorowi SIPS zapewnia się możliwość wypowiedzenia się i przedstawienia wyjaśnień w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, zasadniczo nie dłuższym niż trzy dni robocze od otrzymania przez operatora SIPS pisemnego powiadomienia.
3. Operator SIPS może zażądać przekazania przez właściwy organ wyjaśnień lub dokumentów dotyczących niezastosowania się lub podejrzenia o niezastosowanie się operatora SIPS do wymogów. Właściwe organy dokładają wszelkich starań, aby terminowo przekazać operatorom SIPS odpowiednie wyjaśnienia lub dokumenty.
4. Jeżeli właściwy organ uzna to za stosowne lub w przypadku wniosku operatora SIPS, operatorowi SIPS może być zapewniona możliwość przedstawienia komentarzy dotyczących faktów, informacji, ocen lub podstaw prawnych, na których opiera się stwierdzenie niezastosowania się do wymogów lub podejrzenie o niezastosowanie się do wymogów, podczas spotkania. W trakcie spotkania operator SIPS może korzystać z pomocy osoby trzeciej, w tym zewnętrznego doradcy prawnego.
5. Właściwy organ sporządza pisemny protokół ze spotkania z operatorem SIPS. Po otrzymaniu odpowiedniego czasu na zapoznanie się z protokołem i naniesienie na nim ewentualnych uwag lub zmian uznanych za konieczne operator SIPS składa podpis na protokole, a właściwy organ przekazuje operatorowi SIPS jego kopię.
6. Operator SIPS przekazuje właściwemu organowi komentarze, dokumentację, wyjaśnienia i inne informacje w wybranym przez siebie języku Unii, chyba że wcześniej uzgodnił z operatorem SIPS, że w celu komunikacji pomiędzy nimi używany będzie inny język.

Artykuł 5

Dostęp do akt

1. Po rozpoczęciu procedury nakładania środków korygujących operatorzy SIPS mają prawo dostępu do akt właściwego organu, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu osób prawnych i fizycznych innych niż operatorzy SIPS. Prawo dostępu do akt nie obejmuje informacji poufnych.
2. Operatorzy SIPS przekazują właściwemu organowi wniosek dotyczący dostępu do akt bez nieuzasadnionej zwłoki.
3. Akta obejmują wszystkie dokumenty uzyskane, opracowane lub zgromadzone przez właściwy organ podczas procedury nakładania środków korygujących.
4. Na potrzeby niniejszego artykułu informacje poufne mogą obejmować wewnętrzne dokumenty właściwego organu oraz korespondencję pomiędzy właściwym organem a innymi osobami zaangażowanymi w przygotowanie oceny.

Artykuł 6

Nakładanie środków korygujących

1. Zgodnie z art. 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 795/2014 (EBC/2014/28) właściwy organ może nałożyć na operatora SIPS środki korygujące, biorąc pod uwagę informacje przekazane przez operatora SIPS. Dla uniknięcia wątpliwości, w przypadku gdy procedura nakładania środków korygujących została wszczęta na podstawie podejrzenia o niezastosowanie się do wymogów, środek korygujący nakłada się po zatwierdzeniu przez odpowiedni organ decyzyjny organu właściwego sprawozdania wskazującego niezastosowanie się do wymogów.
2. W przypadku gdy organem właściwym jest EBC, decyzję o nałożeniu środków korygujących zatwierdza Rada Prezesów. W decyzji tej określa się termin, w którym operator SIPS ma obowiązek wdrożenia środków korygujących.
3. W przypadku gdy organem właściwym jest KBC, decyzję o nałożeniu środków korygujących zatwierdza organ decyzyjny danego KBC. W decyzji tej określa się termin, w którym operator SIPS ma obowiązek wdrożenia środków korygujących. KBC niezwłocznie przekazuje kopię decyzji Radzie Prezesów w celach informacyjnych.

*Artykuł 7***Terminy**

Prawo właściwego organu do nałożenia środków korygujących w odpowiedzi na niezastosowanie się do wymogów, które zostało potwierdzone w wyniku oceny, wygasa dwa lata po zakończeniu oceny.

*Artykuł 8***Powiadomienie o podjęciu decyzji o nałożeniu środków korygujących**

Właściwy organ powiadamia operatora SIPS na piśmie, w tym drogą elektroniczną, o podjęciu decyzji o nałożeniu środków korygujących w terminie siedmiu dni kalendarzowych od podjęcia takiej decyzji.

*Artykuł 9***Niewdrożenie środków korygujących**

Niewdrożenie przez operatora SIPS środków korygujących we wskazanym terminie może być potraktowane jako odrębna podstawa do nałożenia sankcji przez EBC, pod warunkiem że za to samo naruszenie sankcja nie została już nałożona.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 3 listopada 2017 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 35/17/COL

z dnia 9 lutego 2017 r.

w sprawie przyznania Norwegii odstępstwa dotyczącego oczyszczalni ścieków komunalnych Ladehammeren w aglomeracji Trondheim i uchylecia decyzji nr 725/07/COL [2017/2099]

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając akt prawny, o którym mowa w pkt 13 załącznika XX do Porozumienia EOG,

Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG) ⁽¹⁾,

dostosowany do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia, a w szczególności art. 8 ust. 5 tego aktu,

uwzględniając decyzję Urzędu Nadzoru EFTA („Urzędu”) nr 725/07/COL w sprawie przyznania oczyszczalni ścieków komunalnych Høvringen odstępstwa zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG (dokument nr 452420),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG przewiduje się, że w wyjątkowych okolicznościach, gdy można wykazać, że intensywniejsze oczyszczanie nie przyniesie żadnych korzyści dla środowiska, zrzuty ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 150 000 do obszarów mniej wrażliwych mogą podlegać mniej rygorystycznym wymogom oczyszczania przewidzianym w art. 6 ust. 2 tego aktu,
- (2) W takich okolicznościach państwa EFTA są zobowiązane do przedstawienia Urzędowi dokumentów wykazujących, że zrzuty są poddawane co najmniej oczyszczaniu pierwotnemu i że nie będą miały niekorzystnego wpływu na środowisko,
- (3) Norwegia określiła, że jej obszar przybrzeżny od Lindesnes do granicy norwesko-rosyjskiej jest obszarem „mniej wrażliwym” zgodnie z art. 6 dyrektywy 91/271/EWG,
- (4) Dnia 19 grudnia 2007 r. decyzją 725/07/COL Urząd przyjął wniosek Norwegii na mocy art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG w sprawie zastosowania mniej rygorystycznego oczyszczania ścieków niż przewidziane w art. 4 dyrektywy 91/271/EWG w odniesieniu do oczyszczalni ścieków Høvringen, z zastrzeżeniem warunków określonych w tej decyzji,
- (5) W dniu 20 lutego 2010 r. Rada Miasta Trondheim w imieniu gminy Trondheim podjęła decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o odstępstwo na mocy art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG w odniesieniu do oczyszczalni ścieków Ladehammeren oraz o skoordynowane wymogi dotyczące oczyszczania dla oczyszczalni ścieków Høvringen i Ladehammeren, określone jako oczyszczanie polegające na zmniejszeniu zawiesiny ogólnej w dopływających ściekach o co najmniej 70 % lub, alternatywnie, maksymalne stężenie zawiesiny wynoszące 60 mg/l w połączeniu ze zmniejszeniem biochemicznego zapotrzebowania na tlen o co najmniej 20 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.

- (6) W dniu 9 lutego 2012 r. Urząd spotkał się z przedstawicielami Ministerstwa Środowiska oraz gminy Trondheim. Na spotkaniu tym omówiono zmianę warunków odstępstwa dotyczącego oczyszczalni ścieków Høvringen oraz wniosek o odstępstwo na mocy art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG w sprawie zrzutów ścieków komunalnych pochodzących z oczyszczalni ścieków Ladehammeren w aglomeracji Trondheim do fiordu Trondheim.
- (7) Pismem z dnia 25 czerwca 2012 r. (dokument nr 638245) Urząd zwrócił się do Norwegii o udzielenie bardziej szczegółowych informacji na poparcie obu wniosków o odstępstwo, aby możliwe było rozpatrzenie wniosków.
- (8) W dniu 9 listopada 2012 r. (dokument nr 653035) Norwegia odpowiedziała na to wezwanie, przedstawiając różne dokumenty na poparcie swojego wniosku.
- (9) Na wniosek Urzędu Norwegia przedłożyła dodatkowe informacje na poparcie wniosku w dniach 28 stycznia 2014 r. (dokument nr 697161), 29 stycznia 2014 r. (dokument nr 697372), 29 października 2014 r. (dokument nr 728105), 12 stycznia 2015 r. (dokument nr 734689), 16 stycznia 2015 r. (dokument nr 741891), 8 kwietnia 2016 r. (dokument nr 799935) i 9 września 2016 r. (dokument nr 818158).
- (10) Wymogi dotyczące zrzutów z oczyszczalni ścieków ustanowione w dyrektywie 91/271/EWG skupiają się na chemicznym zapotrzebowaniu na tlen spowodowanym degradacją rozpuszczonej i rozdrobnionej materii organicznej dostarczanej z ziemi lub w wyniku produkcji biologicznej.
- (11) Fjord Trondheim ma dużą zdolność rozkładu obciążeń organicznych wynikającą ze znacznej głębokości wody, dużej objętości wody i efektywnej wymiany wody z głębinnym obszarem oceanicznym poza ujściem fiordu, co zapewnia regularne dostarczanie zwierającej dużo tlenu wody atlantyckiej z Morza Norweskiego.
- (12) System odprowadzania ścieków w Trondheim jest podzielony na dwie strefy odbioru odpadów – Høvringen i Lade, które łącznie odbierają około 99 % ścieków komunalnych miasta. Dzięki zaletom takiego hydrodynamicznego rozwiązania odpływy ścieków w obu oczyszczalniach ścieków są wyposażone w system dyfuzora do głębokiego uwalniania, który umożliwia bezpieczne umieszczenie rozcieńczonych ścieków poniżej warstwy powierzchniowej, zapobiegając występowaniu procesów eutrofizacji w warstwie powierzchniowej oraz w głębokich masach wodnych i osadach.
- (13) Końcowe ścieki oczyszczone z oczyszczalni Høvringen są uwalniane po zachodniej stronie zatoki Trondheim, a końcowe ścieki oczyszczone z oczyszczalni Ladehammeren są uwalniane po wschodniej stronie zatoki Trondheim.
- (14) Ocena przeprowadzona przez Urząd wskazuje, że, biorąc pod uwagę projekt rur odprowadzających oraz podjęte działania monitorujące, ani zrzuty z oczyszczalni ścieków Høvringen, ani zrzuty z oczyszczalni ścieków Ladehammeren nie docierają do produktywnej biologicznej warstwy powierzchniowej zatoki Trondheim ani nie wywierają na nią wpływu.
- (15) Ponadto wyniki przeprowadzonych badań jakości wody wykazały, że zrzuty końcowych ścieków oczyszczonych z oczyszczalni Høvringen i Ladehammeren nie mają znaczącego wpływu na jakość wody w obrębie zatoki Trondheim. Brak jest dowodów na to, że w wodach zatoki Trondheim występuje eutrofizacja oraz że zrzuty końcowych ścieków oczyszczonych z którejkolwiek z tych oczyszczalni ścieków wpływają na miękkodenną faunę.
- (16) Ocena techniczna przeprowadzona przez Urząd wskazuje ponadto, iż z badań osadów dennych wynika, że zanieczyszczenia metalami ciężkimi i zanieczyszczenia organiczne nie mają związku z zrzutami końcowymi ścieków oczyszczonych z oczyszczalni ścieków Høvringen czy Ladehammeren.
- (17) Mimo to zrzuty z oczyszczalni ścieków zawierają metale ciężkie i mikrozanieczyszczenia organiczne rozpuszczone w wodzie lub związane z cząstkami w oczyszczonych ściekach, a zastosowanie oczyszczania chemicznego lub biologicznego zmniejszyłoby w pewnym stopniu zrzuty metali ciężkich i mikrozanieczyszczeń organicznych.
- (18) Urząd uważa, że zgodnie z decyzją Rady Miasta Trondheim z dnia 20 lutego 2010 r. właściwe oczyszczanie ścieków komunalnych powinno określać oczyszczanie jako zmniejszenie zawiesiny ogólnej w dopływających ściekach o co najmniej 70 % lub, alternatywnie, maksymalne stężenie zawiesiny wynoszące 60 mg/l w połączeniu ze zmniejszeniem biochemicznego zapotrzebowania na tlen o co najmniej 20 %.

- (19) W ogólnej ocenie technicznej zleconej przez Urząd stwierdzono, że ścieki oczyszczone zarówno z oczyszczalni Høvringen, jak i Ladehammeren nie miały żadnego mierzalnego wpływu na środowisko. Modelowanie środowiskowe i symulacje modelowania skutków oczyszczania wtórnego w obu oczyszczalniach w porównaniu z oczyszczaniem pierwotnym nie wykazały, że intensywniejsze oczyszczanie przyniesie jakiegokolwiek bardziej wymierne korzyści dla środowiska.
- (20) W decyzji z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania oczyszczalni ścieków komunalnych Høvringen odstępstwa na podstawie art. 8 ust. 5 dyrektywy Urząd stwierdził, że zastosowanie oczyszczania chemicznego lub biologicznego w oczyszczalni ścieków komunalnych Høvringen ograniczyłoby w pewnym stopniu zrzuty metali ciężkich i mikrozanieczyszczeń organicznych. Zgodnie z jednym z warunków określonych w tej decyzji oczyszczanie ścieków komunalnych z oczyszczalni powinno zapewnić zmniejszenie zawiesiny ogólnej w dopływających ściekach o co najmniej 80 % przed zrzutem oraz minimalne procentowe zmniejszenie biochemicznego zapotrzebowania na tlen ⁽¹⁾ o 20 %.
- (21) Po przeanalizowaniu wyników uzyskanych w odniesieniu do oczyszczalni ścieków komunalnych Høvringen Urząd stwierdził, że są one niewystarczające do zapewnienia zgodności z warunkami ujętymi w decyzji w sprawie odstępstwa z 2007 r. W związku z tym Urząd stwierdza, że warunki określone w pierwotnej decyzji z dnia 19 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania odstępstwa nie zostały spełnione. Z tego powodu Urząd uważa, że należy cofnąć decyzję w sprawie odstępstwa w odniesieniu do oczyszczalni ścieków Høvringen.
- (22) Zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 dyrektywy 91/271/EWG oraz zgodnie z dalszymi zaleceniami przewidzianymi w decyzjach Stałego Komitetu Państw EFTA nr 3/2012/SC i 4/2012/SC z dnia 26 października 2012 r., pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. Urząd przedstawił projekt niniejszej decyzji Komitetowi EFTA ds. Środowiska. Zgodnie z regulaminem Komitetu projekt decyzji uznano za zatwierdzony w dniu 26 stycznia 2017 r.
- (23) Członek Kolegium odpowiedzialny za kwestie związane ze środowiskiem został upoważniony ⁽²⁾, w imieniu Urzędu i na jego odpowiedzialność, do przyjęcia środków, jeżeli środki przedstawione w formie projektu do przyjęcia będą, jak w niniejszym przypadku, zgodne z opinią wydaną przez Komitet EFTA ds. Środowiska wspomagający Urząd,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1. Wniosek Norwegii na podstawie art. 8 ust. 5 aktu prawnego, o którym mowa w pkt 13 załącznika XX do Porozumienia EOG, (dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych) o pozwolecie na zastosowanie w przypadku oczyszczalni ścieków Ladehammeren w aglomeracji Trondheim mniej rygorystycznego oczyszczania ścieków, niż przewidziano w art. 4 tego aktu prawnego, zostaje przyjęty z zastrzeżeniem warunków określonych w pkt 2–7 poniżej.
2. Ścieki komunalne z oczyszczalni ścieków Ladehammeren w aglomeracji Trondheim przed zrzutem do wód, do których odprowadzane są ścieki, muszą podlegać oczyszczaniu określonemu w załączniku do niniejszej decyzji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2017 r.
3. Do dnia 30 czerwca 2017 r. należy opracować strategię zmniejszenia obciążenia systemu kanalizacyjnego metalami ciężkimi i mikrozanieczyszczeniami oraz zapobiegania dalszemu zanieczyszczeniu ścieków komunalnych metalami ciężkimi i mikrozanieczyszczeniami. Plan, który będzie monitorowany przez właściwy organ Norwegii, obejmuje obowiązek:
  - prowadzenia badań i monitorowania sytuacji w celu zidentyfikowania potencjalnych źródeł zanieczyszczenia i lokalnych podmiotów zanieczyszczających,
  - opracowania planów działania, aby powstrzymać proces zanieczyszczenia ze źródeł zanieczyszczenia i przez lokalne podmioty zanieczyszczające,
  - zastosowania środków zaradczych wobec zidentyfikowanych podmiotów zanieczyszczających i służących usuwaniu zanieczyszczeń u źródła.
4. Niniejszym cofa się decyzję Urzędu z dnia 19 grudnia 2007 r. (725/07/COL) o przyjęciu wniosku Norwegii o odstępstwo na podstawie art. 8 ust. 5 dyrektywy 91/271/EWG.
5. Działając zgodnie z art. 15 ust. 3 dyrektywy, właściwy organ Norwegii musi monitorować sytuację i prowadzić wszystkie odpowiednie badania sprawdzające, czy zrzuty nie mają negatywnego wpływu na środowisko.

⁽¹⁾ BZT 5 przy 20 °C.

⁽²⁾ Decyzja nr 17/94/COL z dnia 23 września 1994 r. (dokument nr 624326).

6. Co dwa lata, począwszy od dnia 31 stycznia 2018 r., rząd norweski musi przekazywać Urzędowi sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania prowadzonego w poprzedzającym okresie zgodnie z przepisami pkt 3 i 4 powyżej, w szczególności dotyczące środków podjętych w celu zapobiegania zanieczyszczeniu systemu odprowadzania ścieków metalami ciężkimi i mikrozanieczyszczeniami. Sprawozdanie musi również zawierać wyjaśnienia w przypadku nieprzestrzegania wymogów niniejszej decyzji.
7. Po każdym okresie sprawozdawczym, o którym mowa w pkt 6, lub w przypadku zaistnienia nowych okoliczności Urząd dokonuje ponownej oceny sytuacji i w razie konieczności przedkłada wspomagającemu Urząd Komitetowi EFTA ds. Środowiska wniosek dotyczący nowej decyzji.
8. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz w Suplemencie EOG.
9. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z chwilą powiadomienia Norwegii.
10. Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.
11. Niniejsza decyzja jest skierowana do Norwegii.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2017 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Helga JÓNSDÓTTIR

Członek Kolegium

Carsten ZATSCHLER

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

Wymogi dotyczące zrzutów pochodzących z oczyszczalni ścieków komunalnych Ladehammeren w aglomeracji Trondheim

Parametr	Wariant 1	Wariant 2	
	Minimalne procentowe zmniejszenie (*)	Minimalne procentowe zmniejszenie (*)	Maksymalne stężenie w ściekach oczyszczonych (mg/l)
Biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT 5 przy 20 °C) bez nitryfikacji	nie dotyczy	20	nie dotyczy
Zawiesina ogólna	70	nie dotyczy	60

(*) Zmniejszenie w stosunku do stężenia w dopływających ściekach niepoddanych oczyszczaniu

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL